40. ÉVFOLYAM, 9. SZÁM Ára: 3,– Ft 1984. MÁRCIUS 1.

SOROZÁS A TÁRSASHÁZHOZ

– Alkalmas!

(MAGÁNERŐBŐL – REVÜNK A 8–9. OLDALON)

– Remélem, a Krisztina központ saját halottjának tekinti az uramat, hisz ma is élne, ha lett volna telefonunk...

Fel kell robbanni!

Szánakozva olvasok azokról a külföldi terroristákról, akik házilag, kezdetleges eszközökkel állítják elő plasztikbombáikat, pokolgépeiket. A mi robbanószereink fejlettebb technológiával és jobb körülmények között készülnek. Igaz: nem robbanószernek.

Az utóbbi hetekben több új konstrukcióval ismerkedhetett meg a jószemű olvasó, aki a legapróbb betűket is észreveszi. A Mechanikai Művek közleményben tudatta, hogy a tavaly októberben gyártott MM emblémájú 5 literes benzineskannák egy sorozatánál a lezáró gumitömítés „nem minden esetben biztosít tökéletes zárást." Kevésbé óvatosan fogalmazva, a kannákból folyik a benzin, ami megfelelő társaságban robbanásveszélyes. Erre egy autós esetét megírva még január elején hívta fel a figyelmet a Népszava: az autós benzingőzfürdővé átalakult kocsiján vitte vissza a kannát a Fészek Áruházba. Ott azt mondták, hogy benzinnel szennyezett kannát nem vesznek vissza, különben is valamennyi kanna ereszt. Ezután kezdett vizsgálatot a KERMI és kiderítette, hogy a tömítőgyűrűk – ahogy mondani szokták – emberi hiba miatt deformálódtak. A kannák árusítását megtiltották, a deformált tömítéseket a vásárlás helyén díjmentesen kicserélik. A Mechanikai Művek elnézést kér.

Alig néhány nap múlva egy másik apróbetűs közleményből arról tájékozódhattunk, hogy aki decemberben vagy januárban UTP gőzölős vasalót vett, vigye vissza felülvizsgálatra. Amint megtudtam, a háromeres importvasaló ezúttal kéteresen került hozzánk, de átvettük, majd valaki rájött, hogy ezzel vasalni egyáltalán nem veszélytelen. Egy vásárló telefonon megkérdezte, hogy mivel őt a vasalójával csupán a munkaideje alatt képes fogadni, adnak-e neki egy kis kártérítést (kiesett munkabér, taxiköltség), mire jót kacagtak, mert viccnek vették. Hát nem kell felrobbanni? A hibáról nem a vevő tehet, de a strapa az övé. Persze már attól is fel kell robbanni, hogy időről időre kiderül valamely termékről, hogy veszélyes – emlékezzünk a robbanó játékokra is! – és hogy ennek mindig valamilyen hanyagság a szülőanyja. Amit aztán gyakran kimagyaráznak és mire a vizsgálat véget ér, csupán egy kis pukkanás hallatszik. Ettől is fel lehet robbanni! Mintha nem lenne ezek nélkül is elegendő hír és nyilatkozat, amely biztonságtechnikai szempontból kifogástalan, mégis fel kell tőle robbanni.

Úgy, hogy amikor ugyanebben az időben arról értesültem, hogy Kelenföldön mosószeres öblítővíz került több tejszállítmányba – természetesen figyelmetlenség miatt – a tej ugyan sárga lett, de nemhogy robbanást, még mérgezést sem okozott, senki sem lett tőle rosszul, higgadtan levontam a tanulságot: mielőtt robbanunk, ne általánosítsunk, vannak azért megnyugtató hírek is.

Földi Iván

Ha én víz lehetnék...

Köszönöm Nagy úr, igazán köszönöm, hogy elküldte nekem a Szolnok megyei Víz- és Csatornamű Vállalat Tájékoztatóját, igazán nagy öröm egy ilyen élvezetes olvasmánnyal tölteni a hétvégét. Ön gondosan aláhúzogatta a legfontosabb sorokat, nehogy valami is elkerülje a figyelmemet, lássam pontosan: mi mindenre köteles az, aki vezetékes vizet szeretne inni, vagy csatornáztatni akarna. Köteles számtalan hatósági engedélyt beszerezni; helyszínrajzot és műszaki leírást készíteni, azt ellenőriztetni; köteles az árkot szakszerűen kiásni, szigetelni, aládúcolni; köteles az aknát tisztántartani; köteles a kisebb javításokat szakszerűen elvégezni; köteles, köteles, köteles...

Indulatos aláhúzásaiból arra következtetek, Nagy úr, hogy önnek ez nincs ínyére. Mintha a Marson élne, s nem Szolnokon.

Gorkij – nagyanyjára hivatkozva – azt írta, hogy a világon két család van: a Vannekiék meg a Nincsnekiék. Mára ez úgy módosult, hogy a világon – legalábbis a mi világunkban – két család van: a Kötelesék és a Jogukvanék.

A Jogukvan-család kisebb, de erősebb, hatalmasabb: csupa Szerv, Hatóság, vagy hatóság színeiben tündöklő Vállalat, Intézmény, Szolgáltatás.

Mi, a népes Köteles-család sarjai, tulajdonképpen csak arra vagyunk, arra rendeltettünk, hogy Jogukvanéknak legyen kinek előírni, megszabni, legyen kiket kötelezni. S mi, Kötelesek, nevünkhöz és rendeltetésünkhöz híven tesszük dolgunkat: ásunk, dúcolunk, helyszínrajzolunk, vagy amit éppen megkívánnak tőlünk. Futunk, loholunk, hogy beszerezzük a tengernyi pecsétes papírt. És a korai infarktust. Mert a Kötelesség eléggé megvisel bennünket, nyűvünk, kopunk, használódunk, pazarlódunk.

Az ön által küldött tájékoztató hátlapján ott áll az Intés: „A víz érték – ne pazaroljuk!"

Istenem, Nagy úr, miért is nem születtünk víznek?

Radványi Barna

ELSZÁLLÍTJÁK AZ ELHAGYOTT GÉPKOCSIKAT

Itt és most...

– Csak most akartuk levágni, mert az uram állandóan az áremelésekre spekulál!

– Legalább örömet talál a munkájában.

DUNÁNTÚLI SZERELEM

– Ajka az ajkamon!

– Régen mennyi jó sportolónk volt!

elbé

Humoreszket írtam, illetve akartam írni, Lingerblőd Béláról, aki...

S akkor felháborodtam és levelet írtam magamnak:

„Tisztelt szerkesztő úr! Nem tudom, hogy milyen az iskolai végzettsége, gondolom, hogy egy elemit elvégzett, de azt akkor is tudnia kellene, hogy Lingerblőd Béla kimagasló egyénisége a világtörténelemnek. A népvándorlás idején, mint önkéntes rendőr irányította a forgalmat, hogy ne legyen forgalmi dugó. Kovács János, Kislőce, Buckingham Palace, második emelet kettő."

Ez a levelem nem vette el a kedvemet a humoreszk megírásától, mert Lingerblőd Béla — ezentúl csak L. B.-nek fogom nevezni — már régóta a bögyömben volt. De mielőtt folytathattam volna az írást, megfogalmaztam magamnak egy levelet:

„Szerkesztő elvtárs! L. B. sohasem volt a Bögyöm tagja. Ön összetéveszti a Bögyömöt a Begyemmel, amely egészen más tevékenységet fejt ki. Ez nagyfokú tudatlanságra vall. Szégyellheti magát. Névtelen Anonymus."

Most már egy kicsit ingerült lettem és elhatároztam, hogy juszt is megírom a humoreszkemet L. B.-ről, aki...

S akkor — egy kicsit ingerülten — levelet írtam nekem a XXXII. Tanács nevében:

„Tisztelt cím! Kerületünk természetvédelmi terület. Európában már csak itt található elbé, ez a különleges növényfajta, amely minden évezredben csak egyszer virágzik. Tudomásunkra jutott, hogy Ön ezt nem veszi tudomásul, és bele akar gázolni elbébe. Figyelmeztetjük, hogy ezért ötszáz forinttól ezerötszáz forintig terjedő pénzbüntetéssel sújthatjuk, továbbá kerületünkbe vízumot nem kaphat. Olvashatatlan Aláírás, főosztályvezető."

Nahát, ez már mégiscsak sok!... Egy humoristát nem lehet megfélemlíteni. Szabad ország vagyunk. Nincsenek tabu témák.

De úgy látszik, mégis vannak.

Kaptam egy levelet tőlem:

„Kedves M. Gy.! Tájékoztatásul közöljük önnel, hogy az idén több tonna Lingerblőd Bélát exportálunk Bumbelébe, amelyről — egyelőre — nem tudjuk, hol van, de fontos üzleti partnerünk. Cikke ártana virágzó kapcsolatunknak, mert több tonna L. B.-ért több tonna L. B.-t kapunk és üzletkötőink egy-egy muzsikáló ruhakefét. Tisztelettel kérjük, tekintsen el a humoreszk megírásától. Ez népgazdasági érdek. S még nincs muzsikáló ruhakefém. Elvtársi üdvözlettel: Lingerblőd Béláné."

Most mit csináljak? Ittam egy jó erős kávét, elszívtam egy pipát, aztán ismét írtam egy levelet, mielőtt belekezdtem volna a humoreszk megírásába.

„Idehallgass, te idióta! Ne igyál annyi kávét és ne dohányozz olyan sokat, mert meg fogsz dögleni. És Lingerblőd Béláról, akit te csak L. B.-nek nevezel, ne írjál egy sort sem! Ez az első figyelmeztetés! Egy jóakaród."

Most mitévő legyek? Írjam meg a humoreszket, vagy ne írjam meg? Ez itt a kérdés.

Bevallom őszintén, egy kicsit megijedtem, amikor a következő levelet kaptam. Én gépeltem. Saját kezűleg. Azonnal.

„A Főtanács 1984/755 rendelete értelmében, hivatkozva a Főtanács 755/1984-es rendeletére, amely — az energiatakarékosságra való tekintettel — megtiltja a Lingerblőd Béla, azaz elbé használatát, szóban ér írásban, ezért arra kérjük, hogy cikkét ne írja meg, lásd a fenti rendelet huszadik alpontját, de ugyanezt olvashatja a rendelet tizennyolcadik főpontjában is. Tisztelettel: 857341/202 rendelet."

Végül is nem írtam meg a humoreszkemet. Viszont olvastam a Hajnali Hírharsona című újságban egy dühös levelet, amely rólam szólt. Mondanom sem kell: nem dicsért meg. Aláírás: Lingerblőd Béla.

Hát igen. Nehéz szakma a miénk... De mi, humoristák, nem ijedünk meg a nehézségektől.

Mikes György

– Nyugi igazgató úr, az egész vállalat GMK lett!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

A rendőr a fegyelmezetlen gyalogost oktatja:

— Miért nem a zebrán megy át a másik oldalra!? Van fogalma mekkora veszedelemnek teszi ki magát?

— Hol az a zebra? — kérdi a gyalogos.

— Amott ni! Épp most ütött el ott egy gyalogost az autó . . .

Faustus doktor boldogságos pokoljárása

A BOLDOGSÁGTÓL ORDÍTANI TUDNÁNK

SZILÁNKOK

ÜZLET

— Eladná nekem a Zsiguliját 130 000 villamosjegyért?

EGYÜTTÉRZÉS

— Megtudtam, hogy a feleségem megcsal engem a legjobb barátommal. Azóta még nagyobb köztünk a barátság. Megérdemli a rokonszenvet szegény, akinek ilyen a zsánere.

ESZPRESSZÓBAN

— Ledarálok egy kiló kávét. Ebből főzök majd ezerötszáz duplát.

ŐSZINTESÉG

— Egy életen át szeretni foglak Irén, de egy óra hosszat biztosan.

VENDÉGSÉG

— Érezze magát nálunk úgy, mint otthon.

— Olyan rosszul?

SZÉP KIS SZÜLŐ

— A gyermekkoromban elmaradt zsebpénzeket most levonom a kisfiamtól.

BAJ

— Valami nagy bajom lehet. Az orvos még latinul sem hajlandó megmondani a betegségem nevét.

FÉLTÉKENYSÉG

— Mi az a meztelen fotó a zsebedben?

— A csecsemőkori fényképem.

HA EZ ÍGY MEGY TOVÁBB

— Én pár ezer forint nélkül soha nem megyek le az utcára. Hátha megkívánok egy jó húslevest . . .

PANASZ

— Nem élet ez, uram. Egész éjszaka nem alszom. Mindig csak az útonállás . . .

VETÉLKEDÉS

— Van egy hétvégi telkem.

— Nekem egy hétközepi van.

APRÓHIRDETÉS

Brahovácz meséli:

— Apróhirdetés útján kerestem partnert. Egy nő válaszolt. Azt írta ma délután négy órakor legyek a „Kávézacc" eszpresszóban. Ismertetőjelül legyen a gomblyukamban egy szál piros szegfű. Ilyen virágárak mellett inkább nem ismerkedem.

HÁZASSÁG

— Válságban van a házasságom.

— Mióta.

— Holnap óta. Holnap lesz az esküszöm.

SZÍNÉSZ

— Nyolcvanéves vagyok. Maholnap kinövök a hősszerelmes szerepekből.

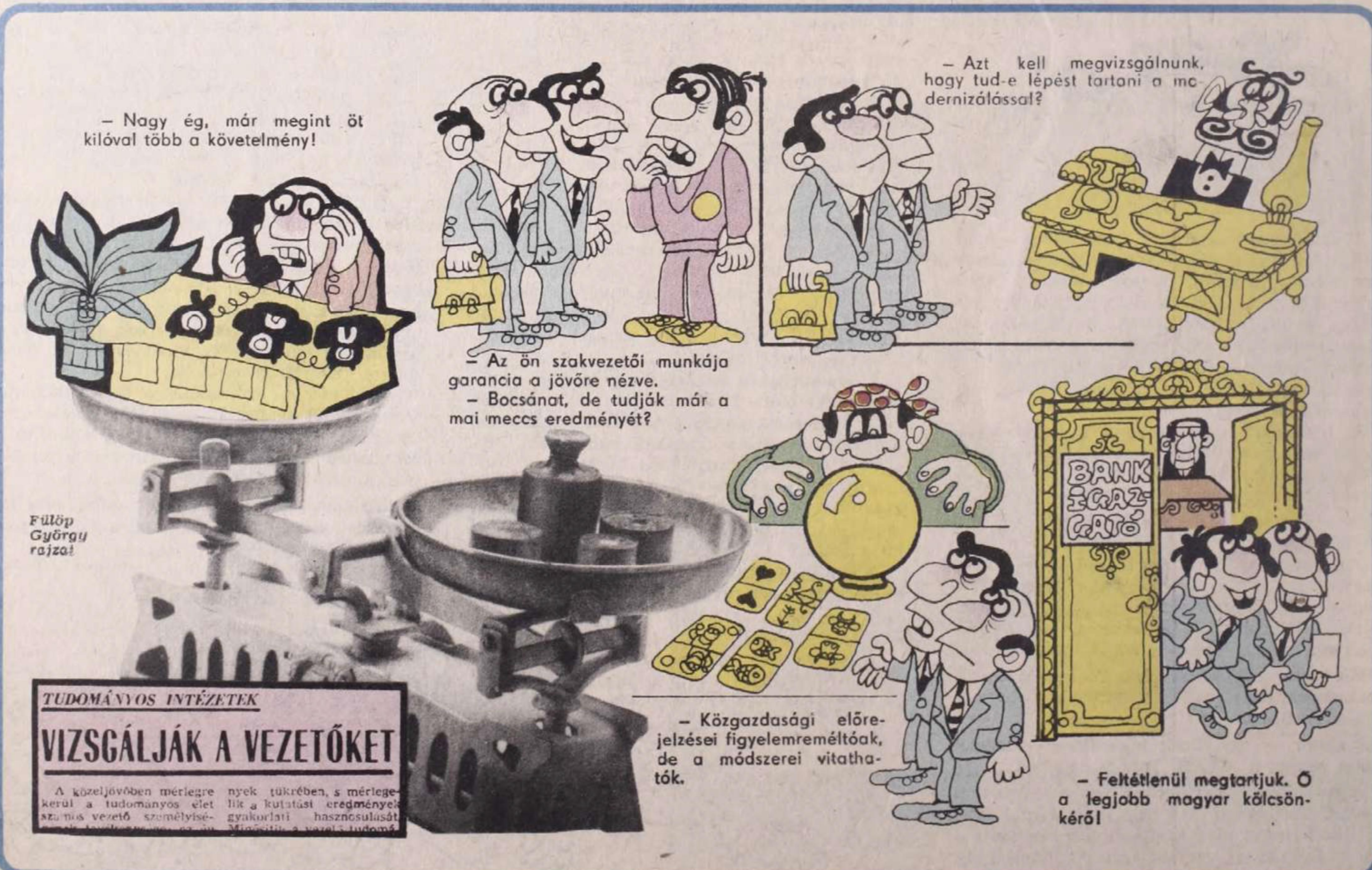
ÜGYELET

— Halló! Lelki segélyszolgálat?

— Igen.

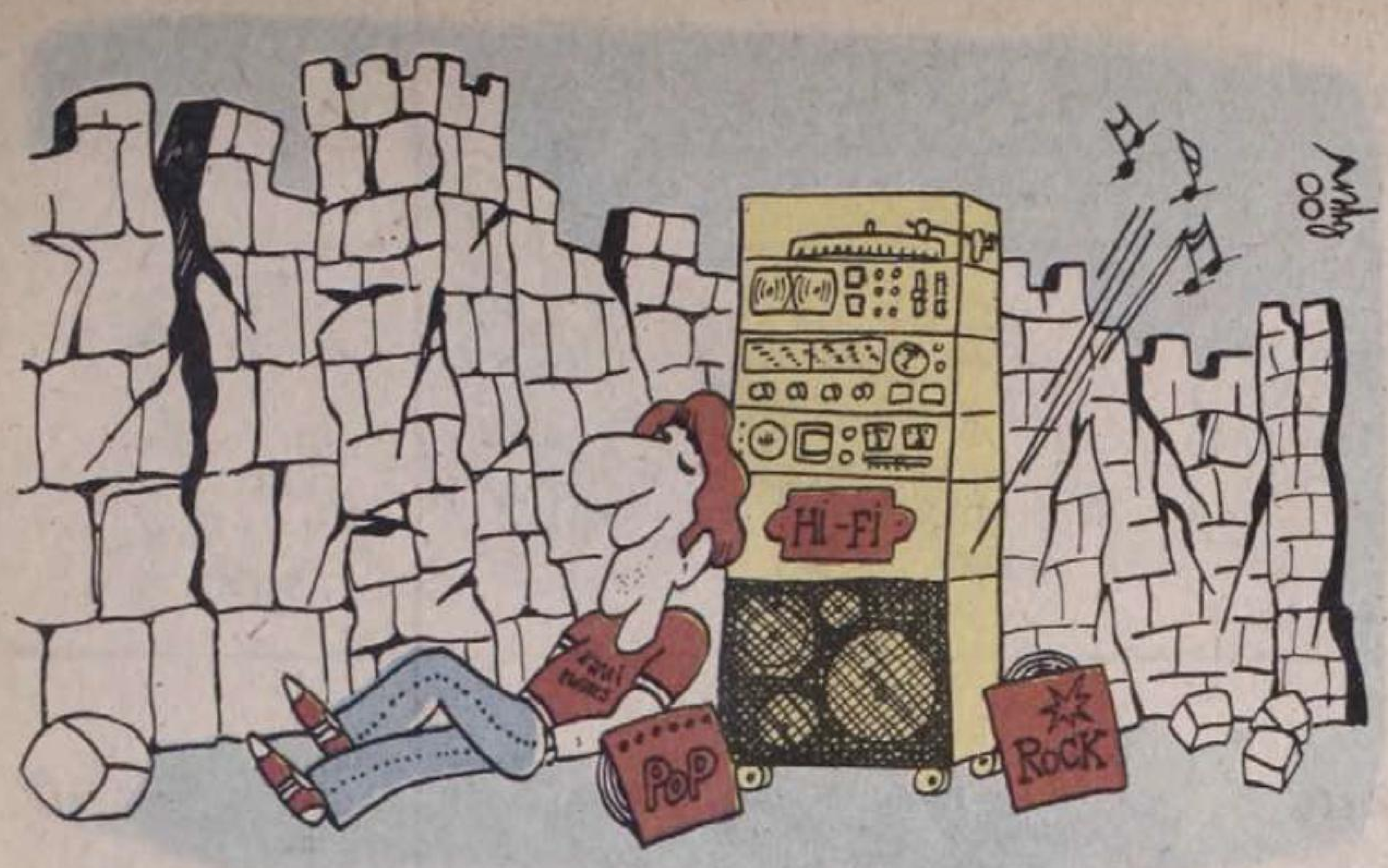
— Lelki zavaraim vannak. Tudnának rajtam segíteni egy ötszázassal?

Galambos Szilveszter

Fülöp György rajzai

JERIKÓ FALAI

NYUGÁLLOMÁNYBAN

Két barátnő beszélget:

— Én csakis szerelemből megyek férjhez!

— Ha valami jobb nem akad, akkor én is ...

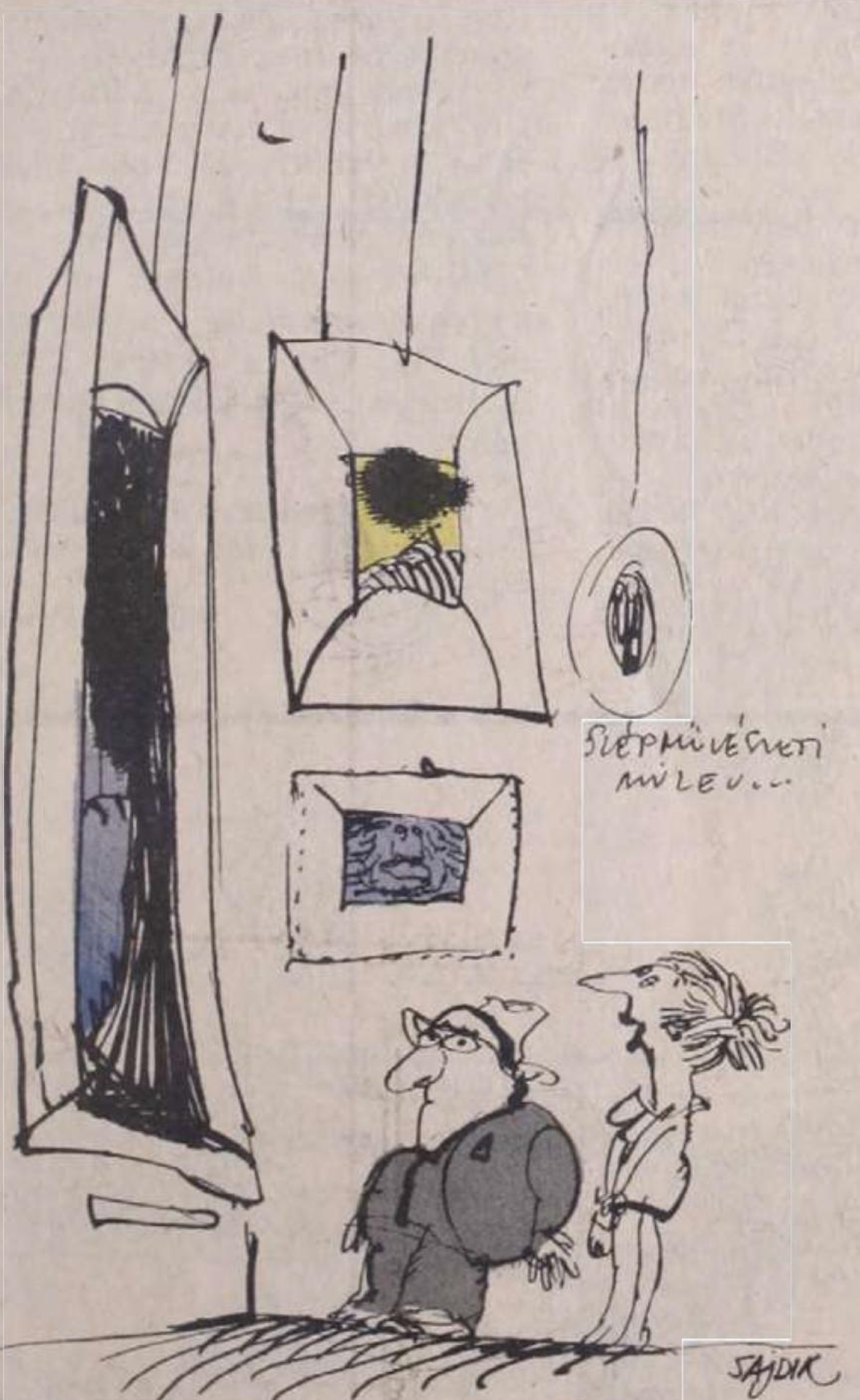
Férj: Mellettem egy hajad szála sem görbülhet meg, drágám.

Feleség: Tudtam, hogy sajnálod a pénzt a fodrászra ...

*

— Ön buszkalauz akar lenni. Alkalmasnak tartja magát erre a munkára?

— Igen. Évekig egy szardíniakonzervgyárban dolgoztam ...

– Miért ezeket nézzük? Ezeket nem lopták el, nem is olyan értékesek ...

Köszöntő egy kócos kutyához

Hát szia, Bundás!

Örülök, hogy itt vagy. Jó látni a lompos figurádat, a jámbor pofádat, a nyüszítő boldogságodat. Futod csámpás és viháncoló köreidet a kertben, teszed a magadét. Vigyorogva rontasz neki a keréknyomban piszkálódó varjaknak, ők meg csak ugranak egyet, megvárják, amíg elrohansz alattuk, aztán visszatottyannak megint, öreg és bölcs fekete madarak. Tudják, hogy vicc az egész, mutatvány, attrakció.

Idefigyelj, az utóbbi hónapok legszebb hírét hallottam a rádióban. Hogy a fóti kutyamenhelyet feloszlatják és megkérték az embereket: fogadják be a nyűtt és elkeseredett korcsokat. Átmenetileg. Amíg az új felépül.

Egy hét sem telt bele, Bundás, és az összes négylábú árvagyerek elkelt. Látod, kócos és bohóckedvű haverom, mégsem ugattunk hiába!

És hogy átmenetileg? Meg, hogy amíg az új felépül?

Ez az, amit nem kell komolyan venni, Bundás.

Tudniillik a sok befogadó, a sok szíves kutyagyám is a piacról él. És azóta rég tisztában vannak azzal, hogy tulajdonképpen ők csinálták a jobb üzletet.

Micsoda beszéd az? Szeretetet vásároltak maguknak egy tál lencséért, vacak kis löttyért. Egy szál kemény és kopogós háztartási kekszért — örök hűséget, tiszta, nagy boldog, kutyaszívet. Egy odavetett fültővakarásért — mindent. Igaz, Bundás? Mindent!

És mindez persze nagyon is érthető, szőrös barátom. Hiszen hányszor volt már nekünk kutyasorsunk, Bundás?! Mi aztán tudjuk: nincs rosszabb, mint kivert kutyának lenni. És amikor egy kutya már a kutyának sem kell, az maga a halál.

Tekeregtünk mi acsarogva jeges ösvényeken, kopár bokrok között s lestük behúzott nyakkal, rebbenő szemmel, jön-e már a puskás ember?

És vicsorogtunk horpadt hassal, örök gyanakvón mindenféle drótkerítések mögött, reszkettünk a bottól, s nem mertük elfogadni még az ajándékot sem.

És fújtuk a nótánkat, falsul és keservesen, fel a kövér teliholdra, de a kövér telihold nem dalolt vissza ránk.

Ebugattát, Bundás, hasonlítunk mi valamiképpen egymásra, ezerféle ember- és kutyakoktél itt a mi furcsa kis Fótunkon, a Duna és a Tisza között.

Keservesen és mohón vágyakozunk valamire. Egy mosolyra, egy gesztusra. Szeretetre? Nem is tudom. Arra, hogy lássuk mi is fontosak vagyunk, ránk is szükség van.

Csak egy szóra.
Hogy: „Jól van!"
Hogy: „Ügyes!"
Hogy: „Derék!"

És akkor a mi szívünk megreped a boldogságtól, akkor hatszor körülszaladjuk a kertet, akkor felfordítjuk a világot, akkor mi mindent elhúzunk.

Igaz, Bundás?

Te, pajtás, én nagyon örülök annak a hírnek, amit a rádió mondott. És akár így, akár úgy, van egy furcsa érzésem.

Hogy most már sosem kell visszamenni Fótra.

Egyikünknek sem. Nagy szó ez, Bundás. Nem hiszem, hogy az elmúlt csip-csúp ezer év során valaha is megéltünk már ilyesmit.

Idefigyelj, nem kéne tovább lépnünk?

Mondjuk, ha bejelentenénk, hogy feloszlatjuk az állami nevelőintézeteket. És megkérnénk a jószívű embereket, hogy fogadják be azt a sok kis kétlábú árvagyereket is. Átmenetileg ... Amíg az új felépül ... Érted?

Na, légy jó Bundás. Este majd viszek neked abssniclit, aztán háromszor körülszaladjuk a háztömböt. És tudd meg, hogy örülök neked.

Peterdi Pál

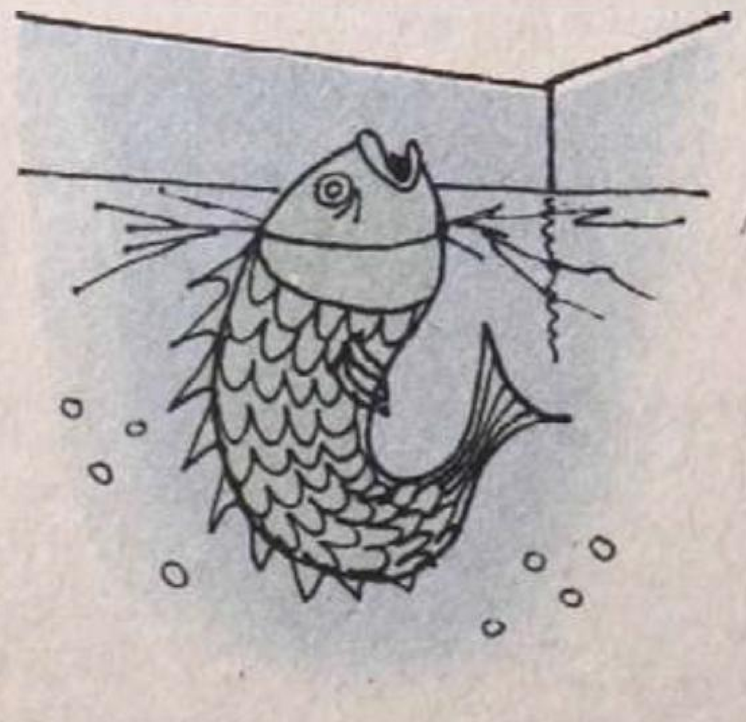
Szarajevó tanulsága a magyar sport számára:

TULAJDONKÉPPEN A RÉSZVÉTEL SEM OLYAN FONTOS!

GYŐRE IMRE:

FAGY

Egyszerűen befagyni a vízbe,
az se csekélység,
mint az ünnepi lakomákra
lehalászott halak is
az utcára tett tartályokba
belefagytak. A repedt
üvegen át is látni:
ki-ki a maga módján
fogadta ezt az ügyet:
némelyik jóelőre
feldobta hasát,
minek küzdeni
az ilyesfajta végzetek ellen,
megfagyni se rosszabb,
mint rotyogni a hagymás
paprikás levesekben,
vagy sercegni a zsírban.
Némelyik viszont
bambán bámul a jégből:
nem ezt igérték neki,
mikor kétnyaras ivadékként
beleszórták a tóba,
s rendes időközökben
magkapta a tápot,
nem ezt, valami jobbat,
ki tudja, milyet,
itt nyilván valami
egész fatális tévedés történt,
amit még helyrehoznak
az utolsó percben akár...
De némelyik tátott még,
apró jegeket nyelve,
erőlködő kopoltyúval
törve a légbuborékok felé,
hol végül maguk is
belefagytak a vízbe.
Ez hősi halál volt,
persze a maga módján,
bár ezt se méltányolják
a marcona fickók,
kik kalapácsokkal közelednek,
hogy szétverjék a jeget
a tartállyal s a fagyott
halakkal egyetemben,
mielőtt még a Halvédő Liga
képviselői odaérnek,
s kikérik maguknak
ezt az antihumánus
bánásmódot,
a maguk, szervezetük,
valamint a jégbefagyott
pontyok nevében is
egyszer és mindenkorra.

Váltsuk meg a világot!

Tisztelt Központi Megváltási Központ!

Alulírott Madárlátta Béla (Róbertváros, Hátulgombolós u. 17. 8763) bejelentem, hogy Önökben van minden reménységem. Kezdhetném azzal, hogy milyen nehéz gyermekkorom volt — erdő mellett laktunk és sok fát kellett hasogatni —, de nem akarom személyes ügyeimmel terhelni a Központi Központban dolgozó elvtársakat, ezért rátérnék a lényegre.

Kedves elvtársak! Szeretném megváltani a világot. Tudom, a jelen levelemben vázolt kísérlet nem az első a világmegváltások sorában, de legjobb tudomásom szerint mind ez idáig senkinek sem sikerült értékelhető eredményeket felmutatni ezen a téren.

Én magam egyszerű szülők gyermeke vagyok, minden különösebb előképzettség nélkül, bár anyai ágon több ősöm is foglalkozott a világ megváltásának gondolatával — hadd ne részletezzem a Megváltási Központ számára ennek részleteit; gondolom, az elvtársak ideje drága, tán még a perceik is meg vannak számlálva, így nem kívánom, hogy értékes munkaidejüknek akárcsak kis hányadát is fölösleges dolgok terheljék.

Már egészen fiatal koromban voltak találmányaim, de ezek tanáraim és iskolatársaim ellenállásán meghiúsultak. Így jártam többek között az önműködő halszálkával (ez egy erre a célra rendszeresített szerkezet segítségével automatikusan akadt meg a garat táján) és nem jutott jobb sorsra a láthatatlan vonalzó sem. (Tanáraim nem látták be ennek beláthatatlan előnyeit.)

A nehéz évek, talán mondanom sem kell, nem szegték a kedvem; rövidesen műanyag madáreledelt és önműködő nadrággombot tettem le az emberiség asztalára — máig sem tisztázott, hogy az emberiség gyomra miért nem vette be a felkínált étket.

Tisztelt Központi Megváltási Központ! Tudom, hogy maguk ott már csak hivatalból is ateisták, de ha istent ismernek, kérem hallgassák meg a világ megváltásával foglalkozó elképzeléseimet. Javaslataimat már több fórumon elutasították — hol emberi gyarlóság, kicsinyes féltékenység, hol pedig állítólagos szakmai önérzet, valamint a nyomtatott űrlapok hiánya állt utamban. Elismerem, elsőre talán kissé furcsa, hogy bár több ezren dolgoznak főállásban a világ megváltásán — köztünk maradjon T. Központ: nem is kis fizetésért — s akkor egy amatőr, úgyszólván teljesen autodidakta világmegváltó több eredményt képes felmutatni, mint ők.

Kedves Megváltási Elvtársak! Hangsúlyozni kívánom, hogy megváltási terveimben a legcsekélyebb anyagi előnyök megszerzésére sem gondolok és egyik nagyhatalommal szemben sem kívánok erőfölényre szert tenni. Lelki szemeim előtt csupán az lebeg, hogyan tudnám az emberiséget minél boldogabbá tenni. Amint azt a mellékelt hivatalos iratok is tanúsítják, munkahelyemen elégedettek velem, a rám bízott feladatokat becsületesen, néha pedig kifejezetten jól elvégzem és — talán ezzel kellett volna kezdenem — a világ megváltásával nem munkaidő alatt, hanem ebédszünetben, valamint fizetett és fizetés nélküli szabadságom idején foglalkoznék.

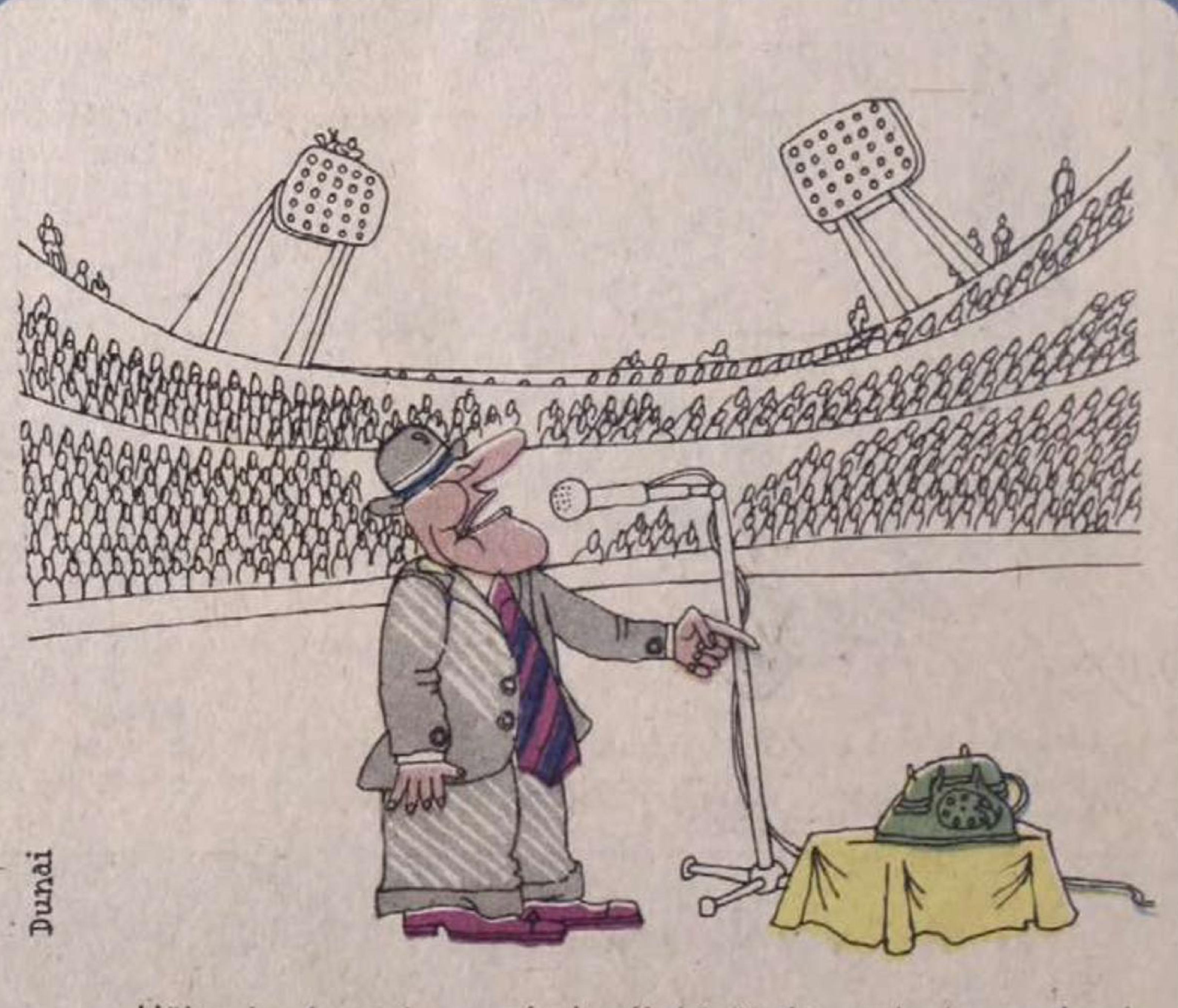
T. Központi Központ! Rövid, de remélhetőleg nem teljesen hiábavaló életem során — a tegnapi nappal bezárólag — mintegy 1342 örökmozgót fedeztem fel, ezek közül több még ma is működik. Tisztában vagyok azzal, hogy a világ megváltása még az örökmozgónál is nehezebb, ráadásul politikailag is kényes feladat, ezért terveimet csak fokozatosan, a gazdasági helyzet által behatárolt lehetőségekkel összhangban kívánom megvalósítani. Amennyiben a T. Központ, vagy az ott dolgozó elvtársak beadványomra biztató választ adnak, első lépésként rövid, de legalábbis véges határidőn belül kidolgoznék egy minimális és egy maximális programcsomag-tervezetet a hazai üdítő italok kupakjának levételével kapcsolatban.

Természetesen más terveim is vannak — csak példaként: a fegyverkezés és a környezetszennyezés megszüntetése — de úgy gondolom, ha az üdítő italok frontján vívott harcunkban sikerülne győznünk, a többi feladat megoldása ehhez képest már csupán gyerekjáték lenne.

Mellékelten küldöm öt példányban részletes önéletrajzomat, valamint a közjegyző által is hitelesített erkölcsi bizonyítványt.

Világmegváltási üdvözlettel:
Madárlátta Béla

Föld S. Péter

– Hölgyeim és uraim, a várakozók között kisorsolunk egy darab telefont!

Egyre drágulnak a könyvek

MEGINT AZ ANALFABÉTÁK JÁRNAK JÓL...

MAI SZÖVEG

– Mondottam ember: Küzdj és őrizd meg a fizetőképességedet!

RATKÓ-GYEREKEK

– Én is azt éreztem odahaza, hogy túl sokan vagyunk, sosem viszem majd semmire!

– Jöjjön a cukros bácsi!

– Nem lehet vele bírni, amióta GMK-ban vállalta a csatát.

TAVASZI TENYÉRJÓSLÁS

Itt a naptári tavasz, fütyülnek a feketerigók. Könnyen fütyülhetnek, hiszen az avarban keresik a táplálékukat. Az avarban viszont nem lehet bepillantani életünk titkaiba, jövendőnk fátyola alá. A jövendő titokzatos arcát ugyanis a tenyerünkben pillanthatjuk meg.

Akinek az életvonala — kézmosás után is szabályos — hosszú és egyenletes, az nyugodtan megnyithatja a vizet kiskertjében, elültetheti a dughagymát, kifestetheti a lakását, lecserélheti a kocsiját, kihúzathatja a fogát és OTP-kölcsönt is felvehet. Akinek az életvonala hirtelen bekanyarodik, az óvakodjon a tavaszi közúti ellenőrzéstől, a kölcsönös szerelemtől, a lakáskorszerűsítéstől, és ültessen kertjében amerikai kúszóparadicsomot. Akinek kettős életvonala van, az ne igyon éjjel bordói lét, ne nyúljon az államkasszába és a konnektorba, ne fizessen be ausztráliai körutazást, de vegyen a tavaszi vásáron leértékelt ebédlőszőnyeget. Akinek nincs életvonala, az menjen szombaton gombát szedni, vagy egyen mustáros kolbászt a hentesnél.

Akinek a sorsvonala a bal kezétől a bal lábáig tart, az ne aludjon értekezleten, ne simogasson meg az utcán kóbor kutyát, s jobb lábbal lépjen a fékpedálra. Akinek a szívvonalban végződik a sorsvonala, az ne adjon pénzt nőnek, ne egyen lefekvés előtt primőr retket, ne vegye szívére, ha mást talál az ágyában, s EKG-vizsgálat idején énekelje az Aidából a bevonulási indulót. Akinek pedig elmosódott a sorsvonala, az mosson mosógéppel.

Akinek a fejvonala a tenyerén van, az felvételi és pályaalkalmassági vizsgán tenyereljen a kérdésekre, mert így könnyebben kiszalad az esze. Akinek az élet- és fejvonala érintkezik egymással, az ne nyúljon be az állatkertben a fekete párduc ketrecébe, s ne próbáljon cipőt lyukas zokniban. Akinek erősen kifejlett a fejvonala, az tépje össze szerelmes leveleit, s hason fekve napozzon a nudista strandon. Akinek nincs fejvonala, az tömött autóbuszon ne hagyja nyitva a pénztárcáját, ne tegye bőröndjét a vonat alá.

Akinek a napvonala holdtölte idején is világít, az ne csókolódzzon éjszaka kapualjban. Akinek a napfonala vörös, az április idusa után ne fizessen fűtési díjat. Akinek ágas-bogas, zavaros, elmosodó a napvonala, az vigyen magával esernyőt az üdülőbe, de ne paráználkodjon tűző napon.

Akinek a májvonala szabálytalan, az ne egyen hurkát a kolbászsütőnél. Akinek a májvonalán kereszt található, az vessen keresztet, ha jön a bérfejlesztés. Akinek viszont üzemi háromszög van a májvonalán, az titkolja el otthon, hogy mennyi nyereségrészesedést kapott. Akinek nincs májvonala, annak epeköve még lehet.

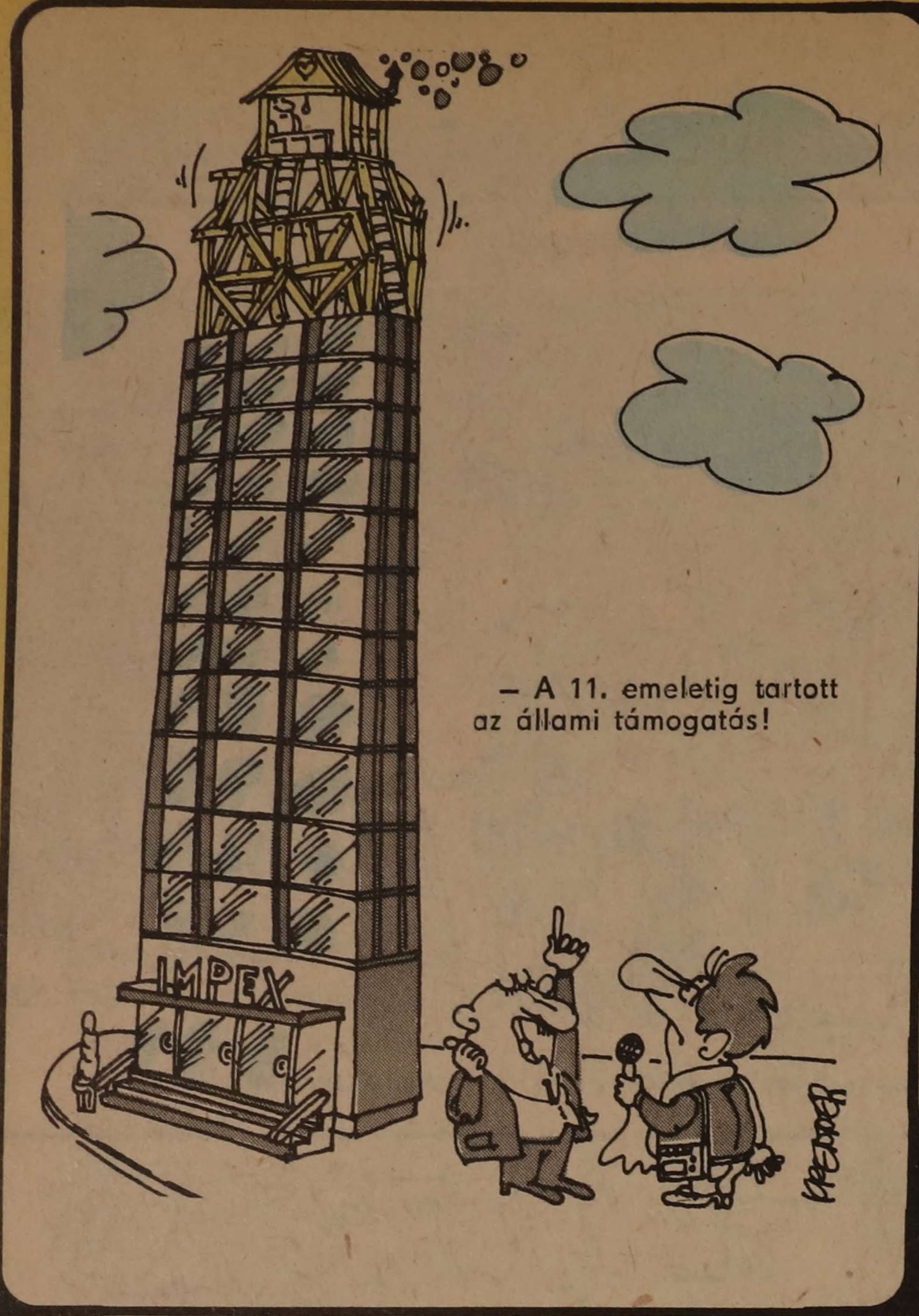
Akinek házasságvonala megtörik, az a húsvéti nagytakarítás előtt költözzön el otthonról. Akinek a házasságvonala a mutatóujj gyökerén fekszik, az dugja a mutatóujját a kulcslyukba, mert akkor még minden rendbe jöhet. Akinek a házasságvonala tavasszal hirtelen eltűnik, az egyen tojást. Akinek hirtelen megvastagodik, az ne szoruljon be a liftbe.

Akinek a csuklóvonala hosszú, az adja be a zálogba értékeit, akinek pedig rövid, az ne nyúljon bele hitvese táskájába. Akinek nincs csuklóvonala, az ne integessen az utcán, ha külföldi államfő érkezik.

Aki nem lát a tenyerén semmit, az tavasszal is menjen arra, amerre a lába viszi, mert ahogy a szólás is mondja, jobb lábbal megbotlani, mint kézzel.

Tormai László

MAGÁNERŐBŐL

– A 11. emeletig tartott az állami támogatás!

– Az uram még a kórházból is kiszökik, hogy néhány órácskát dolgozzon az építkezésen!

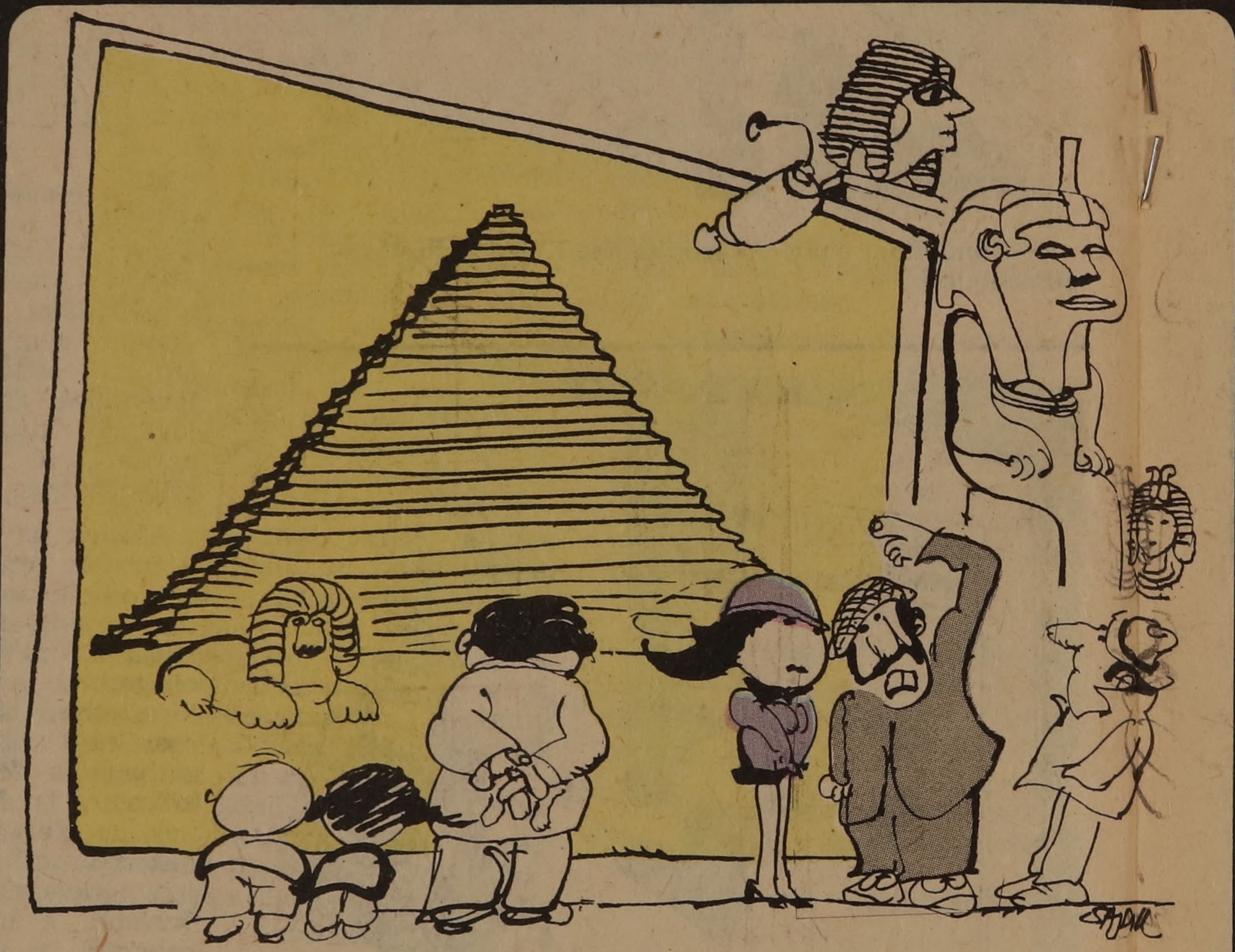
– És mióta tartja fenn a szomszédasszonya ezt a táncházat?

– Mi az kedveském, olcsóbb lett a brill?

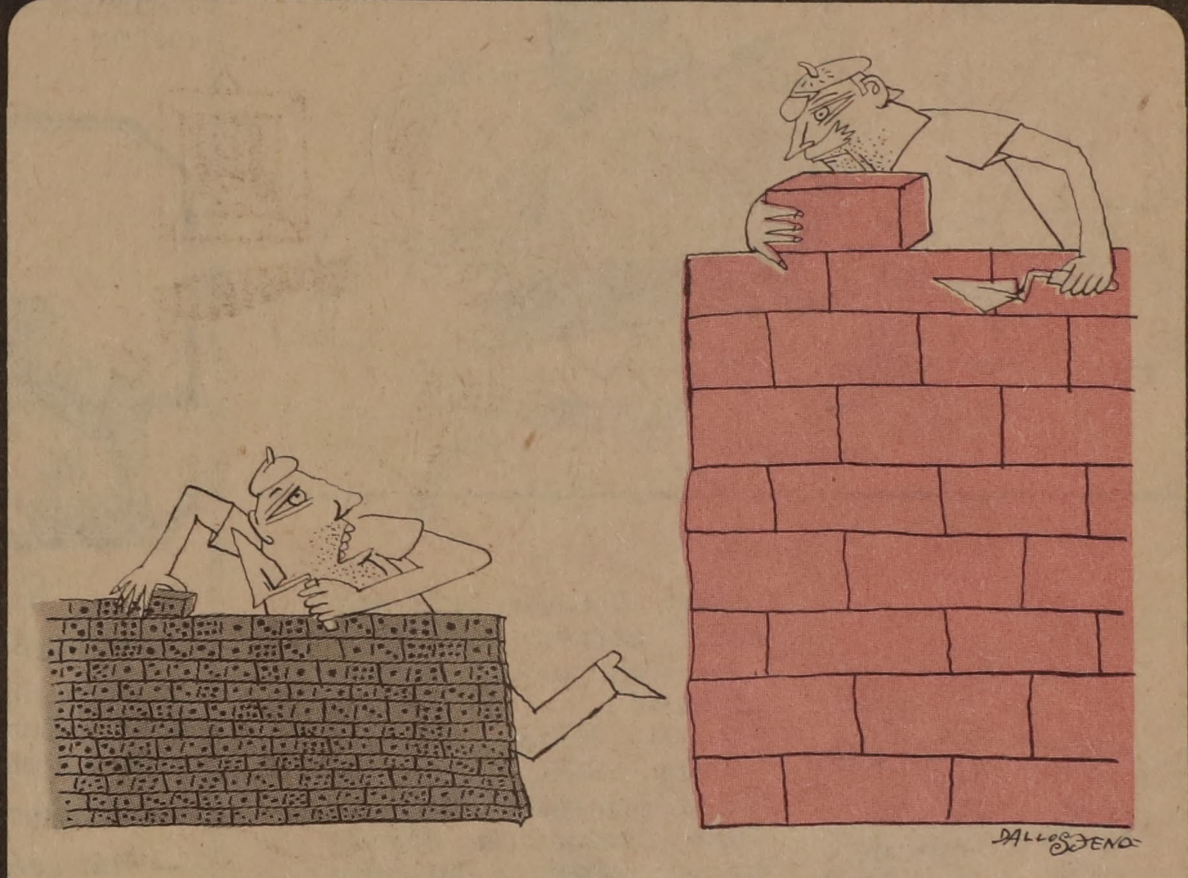
– Vajon mi nehezebb: megszülni három OTP-gyereket, vagy beszerezni harmincezer téglát?

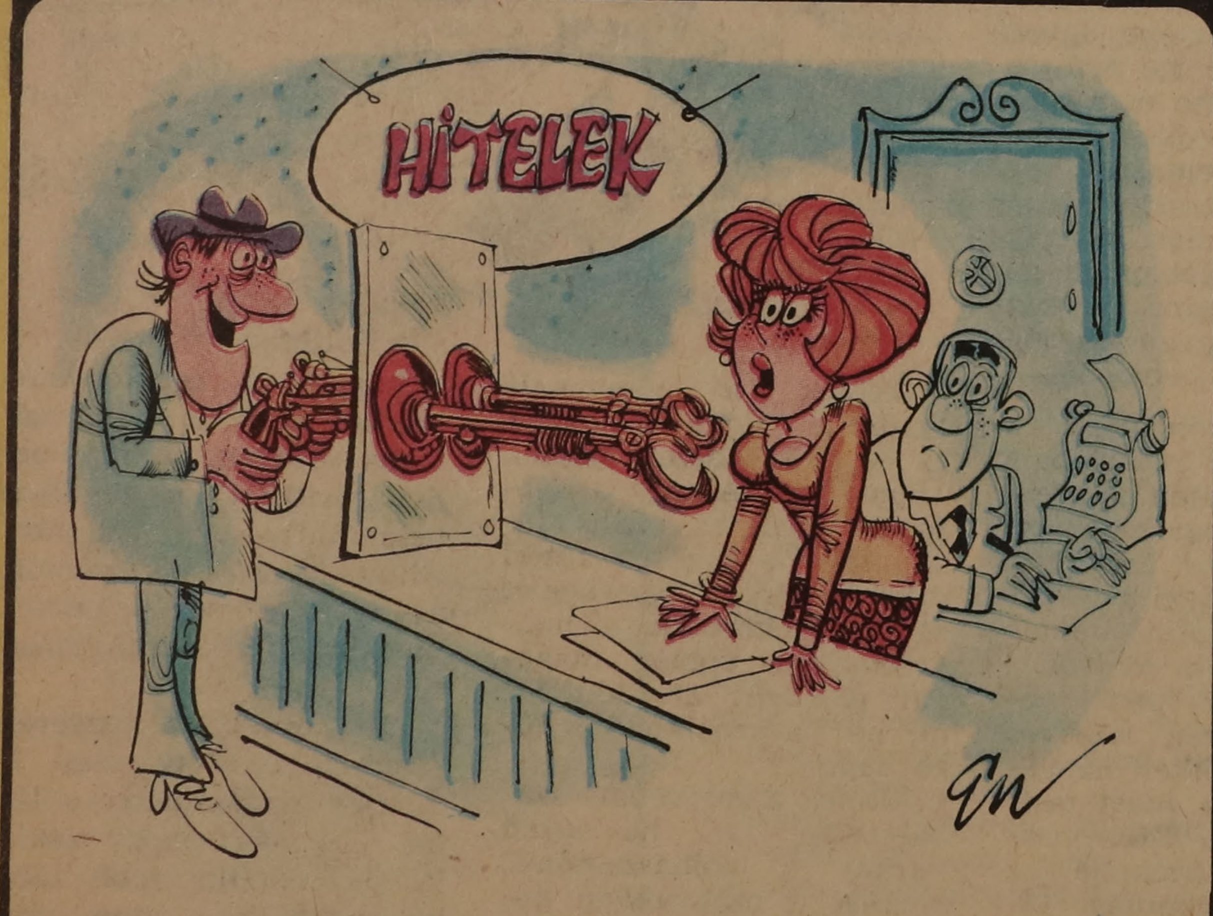
– Na, mi ugyanígy jártunk, mint ezek. Minél magasabbra húztuk a falat, annál jobban fogyott a pénz . . .

– Már elnézést, Mr. Hyatt, de ön hogyan csinálja?

– Könnyű magának, maga a téglagyárban dolgozik, én a dominógyárban . . .

– Elhoztam a kezeseimet!

– Könyörgök, uraim ne kórházba, az OTP-be vigyenek!

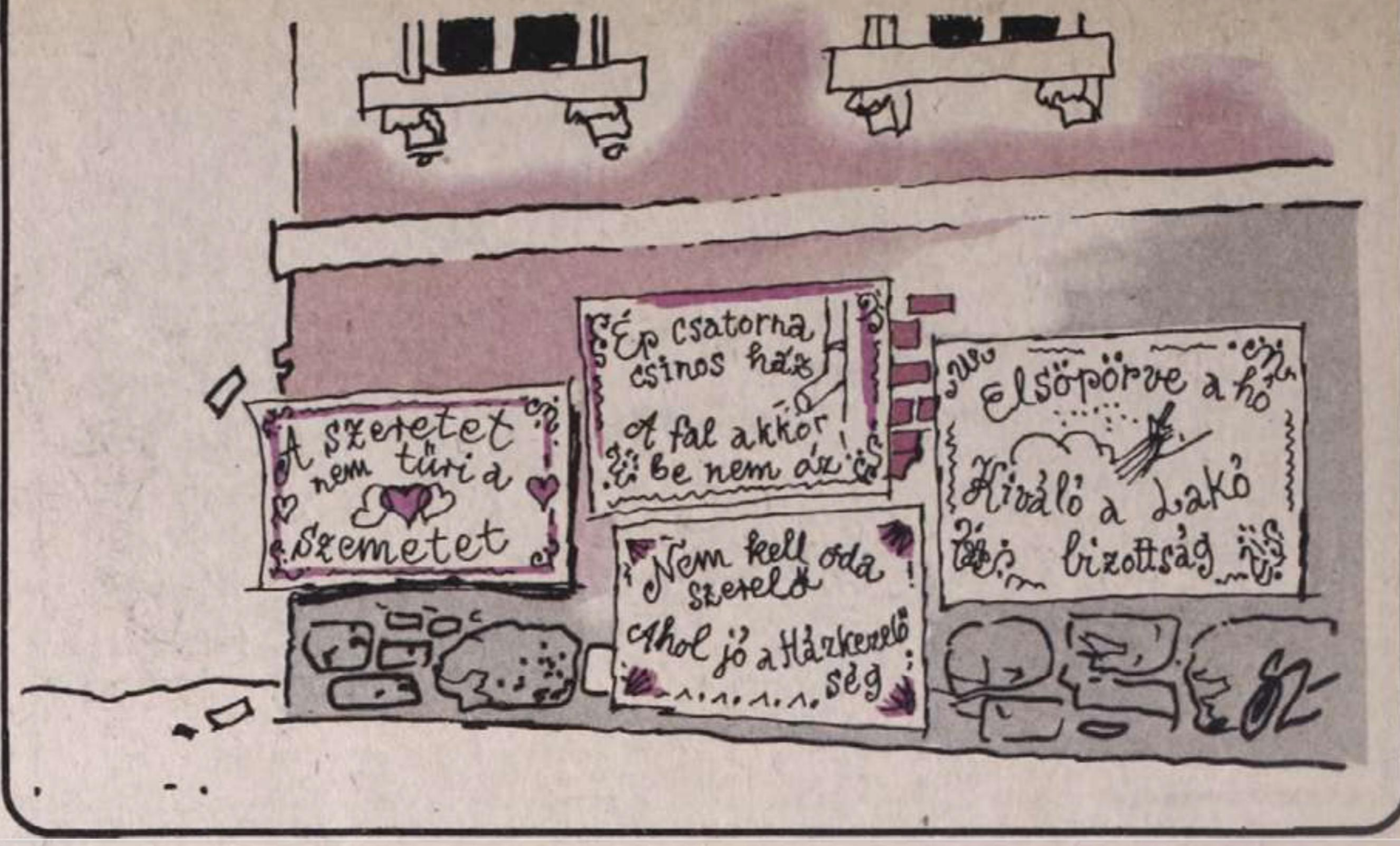

– Csak egy hétig idegesítette őket. Azóta már megszokták.

– Látom, harapós kedvében van a főnök!

UTCAI FALVÉDŐK

ZÁRSZÁMADÁSOK IDEJÉN

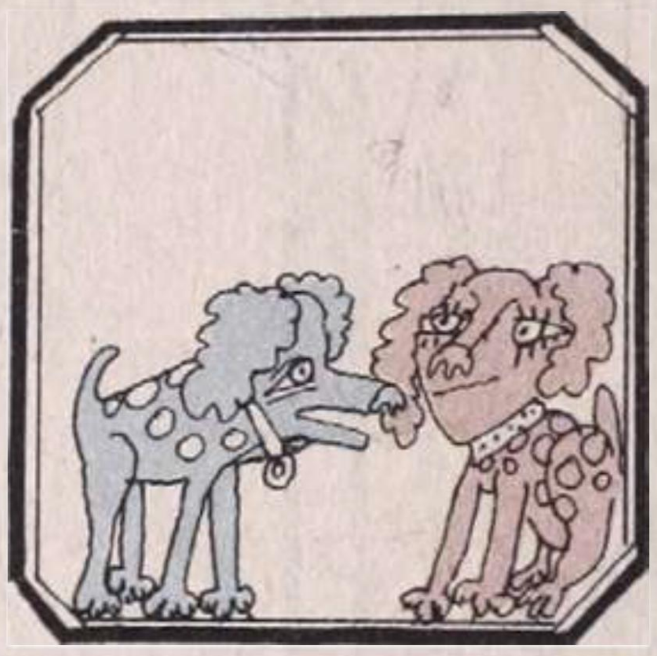

ÁLLATMESÉK

Az elefánt kilép a porcelánboltból, a kis egér megkérdi tőle:

— Na, vettél valami szépet, öreg?

— Ugyan, hova gondolsz? Nincs ott semmi, csak törmelék!

Két kutya beszélget:

— Képzeld, Bodri, a gazdimék válnak! — panaszkodik a kisebbik.

— Az olyan nagy baj.

— Hát persze. Nincs gyerekük és én most azért izgulok, hogy engem melyiküknek ítél a bíróság.

●

A kutyamamát megkérdi a szomszédja:

— Rég láttam a fiadat. Mi van vele?

— Egy tehetségkutató vizsgán azt mondták neki, hogy kitűnő hallása van, feltétlenül képezze tovább magát zeneileg.

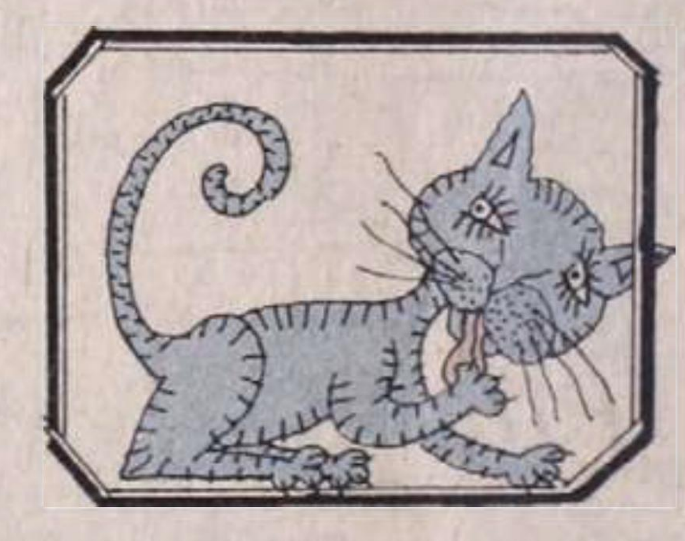
— És lesz belőle valami?

— Már felfigyeltek rá. Rövidesen együtt fog üvölteni a sakálokkal!

●

Verőfényes nyári reggel. A macska a gangon lustálkodva nyújtózik, nyelvével nyalogatva fényesíti magát. Két egér csendben figyeli a produkciót. Megszólal az egyik:

— Figyeld csak, koma, eső lesz!

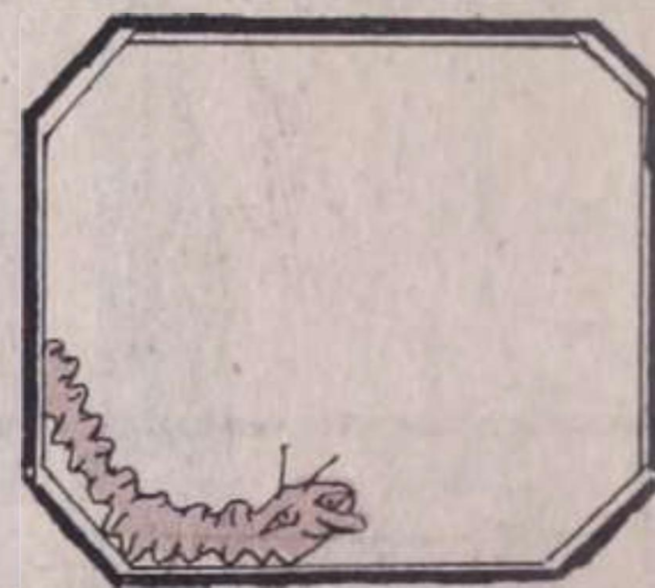
— Miből gondolod?

— Mosakszik a macska.

— Még hogy mosakszik? Na, ne viccelj! — vág vissza társa erős gúnnyal. — A talpnyalást gyakorolja!

●

Pályaválasztási tanácsadáson a vizsgálati eredmények összegezésekor megkérdik a kukactól:

— Öcskös, tulajdonképpen te mi szeretnél lenni?

— Hogyhogy mi? Hát óriáskígyó!!

●

Baráti társaságban felsóhajt a vidékről a fővárosba került bolha:

— Ha egy kis szerencsém lesz, még belőlem is csinálhatnak elefántot!

Kiss György Mihály

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Feri, hol maradtál tegnap? Egész este vártalak...

— Nem tudtam elmenni hozzád.

— De hiszen elmagyaráztam neked, hogyan lehet a legegyszerűbben eljönni hozzám: a háromszáznegyvenhatos busszal a végállomásig kell utazni.

— Tudod, nem győztem kivárni. Már erősen sötétedett és én csak a százötvenkilencedik busznál tartottam a számolásban.

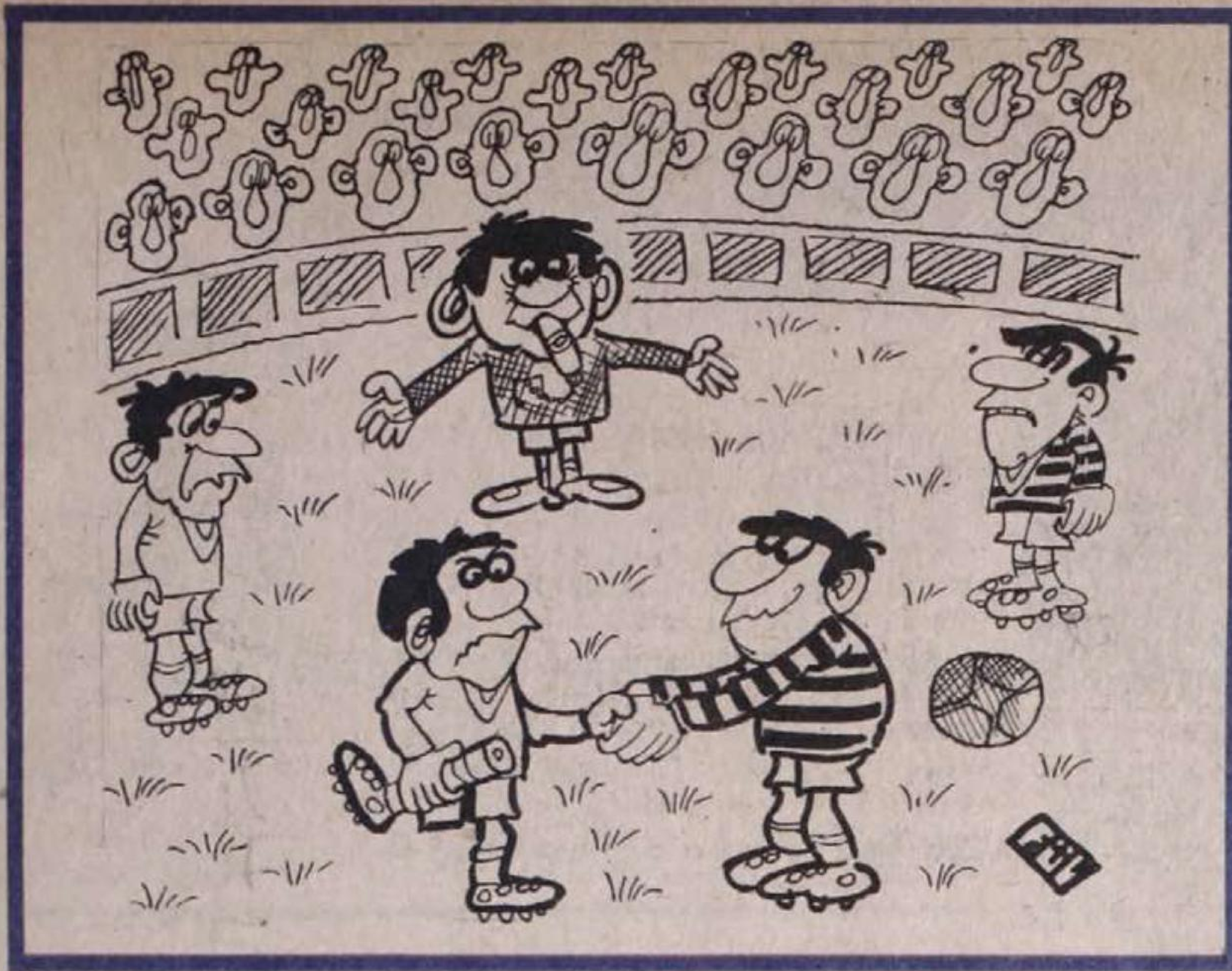
FILMGYÁRI SPEJZ

– Pszt! Itt tartjuk az egyelőre be nem mutatható filmeket...

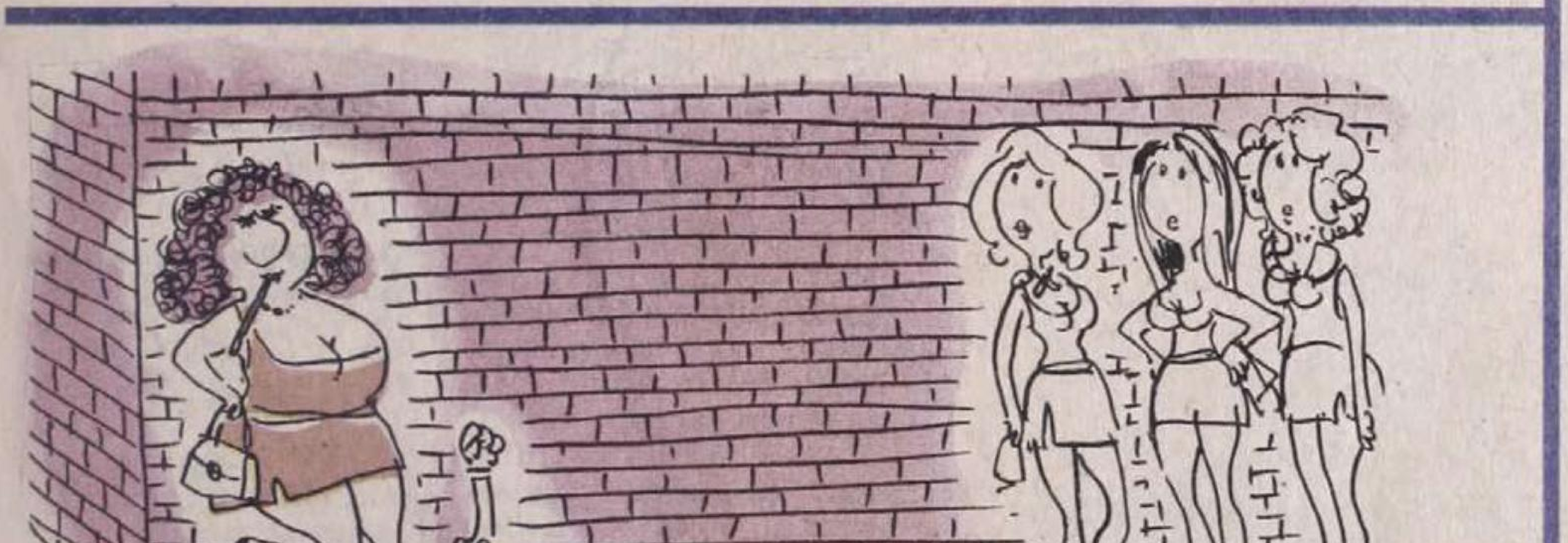
– Azért járok ide, mert itt mindig kapni Kinizsi sört!

INCIDENS

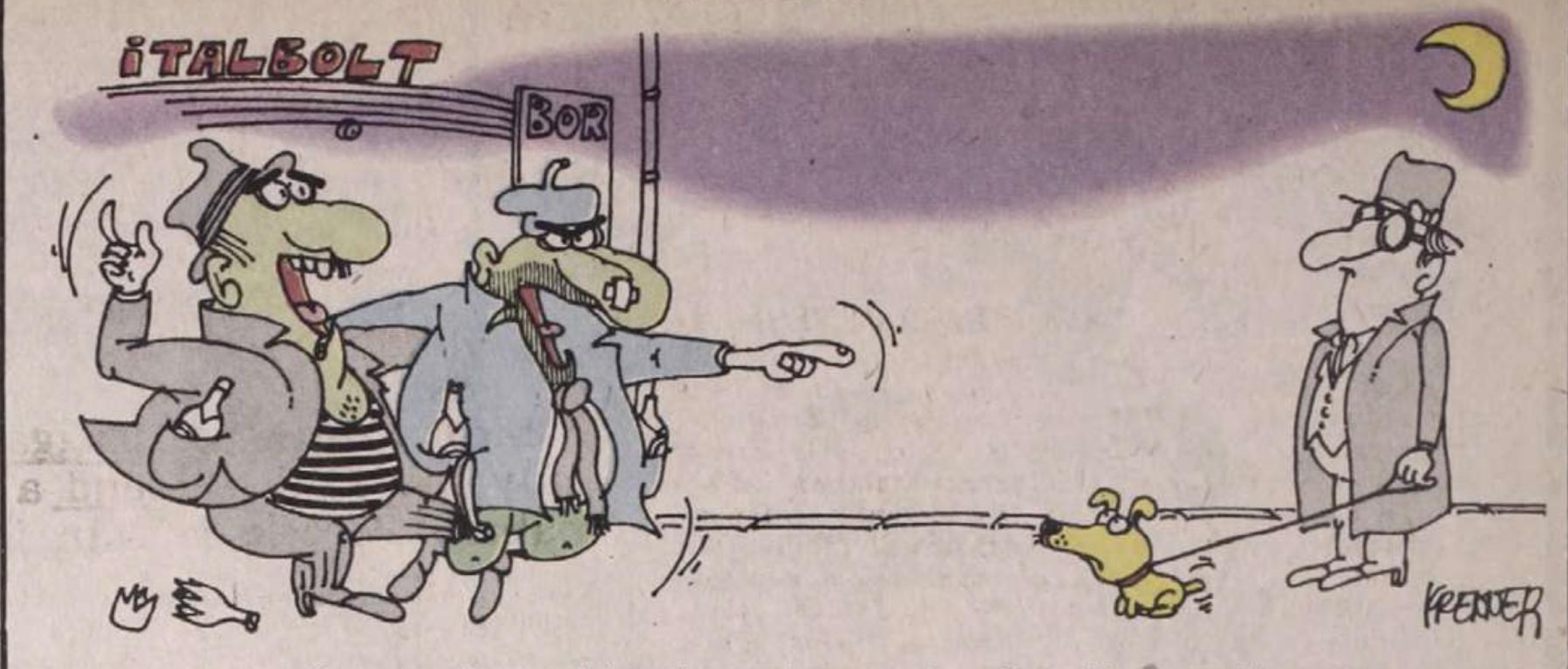

FÜLÖP, DALLOS, BRENNER, LEHOCZKI, VÁRNAI, SAJDIK

AUTÓSTOP IGAZOLVÁNY

KUTYADOLOG

– Emiatt a sok veszedelmes kutya miatt az ember alig tud hazamenni!

Két részeg dülöngél az utcán; az eget bámulják, a teliholdat.

— Neked jobb a szemed, nézd meg már, hány óra! — mondja az egyik.

— Honnan tudjam, amikor leszerelték a mutatókat? — feleli a másik.

MATEMATIKA

Fájdalmasan régvolt diákéveim tanítómesterei közül mindenekelőtt gimnáziumi matematikatanárom emlékének kell tisztelettel adóznom. Az egyenletek bonyolult világában való eligazításként többek között egy olyan praktikus módszert adott útravalóul, amelyet később az élet matematikája többször is fényesen igazolt. Mert amikor farkasszemet néztünk a táblán sorakozó gyökök és logaritmusok rengetegével, tanácstalanságunkat elmélyült gondolkodásnak álcázva, egy idő után gúnyos-csendesen megszólalt...

...De miről is jutott ez most az eszembe? Arról a több ismeretlenes egyenletről, amellyel a honi autósok nagy része néz farkasszemet, a fent említett tanácstalansággal. Az alapképlet: a pótféklámpa használata. Az ismeretlenek: ha a külföldi szakemberek és a hazai autósok szerint hasznos, akkor szakembereink miért állítják az ellenkezőjét; ha nem hasznos, sőt kimondottan veszélyes, akkor miért gyártott az ipar és árulta a kereskedelem évekig; s végül, ha gyártották és árusították évekig, akkor a megoldás miért a könyörtelen betiltás?

...Nos, matematikatanárunk, felismerve elmélyült gondolkodásnak álcázott tanácstalanságunkat, egy idő után gúnyoscsendesen megszólalt: „Fiam, ha nem tudsz jobbat, válaszd a legegyszerűbb megoldást: fogd azt a szivacsot, és töröld le a tábláról az egészet..."

Fodor Zoltán

INFORMÁCIÓÉHSÉG

– Útinform? Mondják meg melyik úton érek egyenesen haza?

HIRDETÉS

SZIMULÁTOR

Mondja a feleségem, Ferihegyen szimulátort avattak. És hogy ez egy makett-gép, úgy tesz, mintha fölszállna, majd leszállna, van rajta pontosan egy regiment műszer, műhorizont, vetített kifutópálya. Teljes illúzió. Gyakorolni kitűnő, olcsó, szemben a valódi repcsivel, amely viszont repül.

Továbbá mondja, arra gondolt: szerkeszthetnék én is egy ilyen szimulátort. Gyerekjáték, csak ismerni kell a modellt, az igazit. Nosza, bemegyek a munkahelyemre (amúgy is bemennék), említem a főnöknek, mit akarok, egy ilyen vállalat-utánzót, méretarány egy az egyhez, csakhogy ez mennyivel olcsóbb, még kisebb a kockázat.

— Még kisebb? — kérdi a főnök, és reflexszerűen megkapaszkodik az íróasztalában. Igent intek, majd földicsérem a szimulátort. Hogy lenne benne minden: életművész kolléga, kulimód kuli kolléga, szép gépírólány, fontos titkárnő, semmibe becsült pályakezdő, intrikus, klikk, még egy klikk, meg még egy klikk. Lenne benne értekezlet, beszéd az üzemi demokráciáról, anyaghiány, állásidő, jól szervezett szervezetlenség, nem lenne nyereség, szóval pont úgy, mint nálunk.

— Ez mind rendben — mondja a főnök. — De mi van a vezetőkkel?

Ó — mosolygok a beosztottak fölényével —, arra szolgál a szimulátor-szimulátor. Ami úgy tesz, mintha úgy tenne.

— Azt állítja ezzel, hogy egyik-másik főnök csak teszi, mintha vezetne?

— Igen — felelem. — De nem egyik-másik. Csak a másik.

— Na azért! — lélegzik föl a főnök, ugyanis nagyon föl tud lélegezni.

— Szóval hozzájárul, hogy én egy ilyen szimulátort szerkesszek? — szögezem neki.

Az ablakhoz lép. Kinéz.

— Azt nem mondtam.

— De miért nem? — erősködöm. — Lenne benne határidőcsúszás, nem lenne szerződési fegyelem.

— Kevés! — ingatja.

— Lenne benne vállalati gmk és vállalati ellentábor. És lenne benne...

— Hm... — hümmög bele keveset sejtetően.

— ...kötbér, vízszennyezési bírság, dif-

ferenciált egyenlősdi, tisztességtelen haszon és haszontalan tisztesség...

— Hm... — színezi.

— Lenne benne... Benne lenne? — bököm ki végre. — Maga, főnök! Mármint ebben az izé... újításban. Enyém az ötlet, miénk a pénz, a dicsőség! Közös lónak kilóg a lába, akarom mondani; egyszer hopp, másszor kopp. Szóval beveszem a buliba! Érti már?

— Hogyne érteném! Látja, ez így már majdnem igazi szimulátor!

Eképpen szól a főnök, aztán összetegeződünk, ahogy illik, majd az egész ügyet elfelejtjük. Ahogy illik.

Hisz így szimulátor a szimulátor.

Münz András

AZ OLVASÓ OLDALA

HAJNAL-DOSSZIE

HAJNAL CSABA NŐNAPI MEGLEPETÉSE

Nemrég azt olvastam a Szabad Föld „Buga doktor üzeni" rovatában, hogy tulajdonképpen az egyik legtermészetesebb emberi köszöntésmód, a kézfogás is káros lehet az egészségre; ugyanis az emberek általában kezüket a szájuk elé tartva köhögnek, tüsszentenek, s így a kezükön maradt bacilusokat egy kézfogással átadhatják annak, akit megtisztelni akartak. Persze, ezen a népszokáson, márcsak szimbolikus jelentősége miatt sem lehet változtatni, de e rövid megjegyzés azonnal Hajnal Csabát juttatta eszembe, ő szokott ehhez mérhető problémákkal foglalkozni. Vajon mi történhetett Hajnal úrral, hogy egy ilyen kézenfekvő észrevétel először nem neki jutott az eszébe? Netán annyira elfoglalt, hogy már nincs ideje a közért a korábbi vehemenciával aggódni?

Jurás Ferenc
Budapest, Mező I. u. 16. 1086

■

Mostanában sokat jártam-keltem az országban, s lehetetlen volt nem észrevennem, hogy sok park, játszótér mennyire elhanyagolt, piszkos. Tudom, a tanácsoknak nincs mindenre pénzük, de talán található áthidaló megoldás. Szerintem sokat lenditene az ügyön, ha a telektulajdonosok tavasszal egy hétvégét feláldoznának a köz oltárán, s nem saját kertjüket csinosítanák, hanem a parkok füvesítésében, a játszótéri hinták festésében és minden olyan munkában, amely a mások javát is szolgálja.

Közeleg a Nőnap, ezzel kapcsolatban is van egy javaslatom: mi lenne, ha egy napra bezárnák a kocsmákat, a nőnapi ünnepségeken pedig nem szolgálnának fel alkoholt — így tisztelve meg a gyengébb nemet, legalább ez alkalommal. Tudom, az ötlet talán szokatlan, de ha jobban belegondolunk, többet ér, mint egy szál virág.

Hajnal Csaba
Budapest, Zrínyi u. 167. 1088

■

A minap borbélynál beretváltattam magam, amikor is a mester bizalmasan a fülembe súgta, hogy a mellettem levő széken bepamacsolásra váró ember Hajnal Csaba, a híres levelező. Mivel nem siettem túlságosan, megvártam a kijáratnál, majd hosszasan elbeszélgettünk a körúti Pálma cukrászdában. A személyes ismeretség mély benyomást tett rám és most már nagyon sok mindenben igazat adok Hajnal úrnak.

Goszleth Róbert
nyugdíjas
Budapest, Varannó u. 17. 1146

Cikkünk nyomán

A MADÁCH UTCAI EMBER TRAGÉDIÁJA

A Ludas Matyi 1983. december 22-i számában megjelent panaszbejelentésre, ami a „Madách utcai ember tragédiája" címet viselte, a következő választ adom:

A Madách utca Nyíregyházán átmenő forgalomtól mentes, félreeső lakóutca, melynek 200 m-es szakasza problémamentesen üzemelt. Nyíregyháza belterületén 196 km burkolatlan út van. Lakossági kezdeményezésre a Hazafias Népfront szervezésében társadalmi munkaakció indult, melynek eredményeként a cikkben leírt állapot született. A társadalmi akciókra építési engedélyt nem kértek, a menetközben kért és kapott tanácsi, szakmai instrukciókat nem tartották be.

A Városi Tanács az eredetivel megegyező állapotok visszaállítására szólította fel a társadalmi szervezetet és — kész helyzet miatt — a földesút karbantartására szánt költségkeretből az utasstabilizálásra és tömörítésre fedezetet biztosít.

Természetesen ez csak más, fontosabb utak karbantartási fedezetének terhére lehetséges.

Az ügy példája mutatja, hogy útépítésre a jó szándék kevés és a Madách utcai embernek is csak azt tudjuk mondani — amíg a föld fagya fel nem enged és a munkálatokat nem lehet folytatni — amit az Úr hangja: Mondottam ember: küzdj és bízva bízzál!

Kulcsár Attila
Nyíregyháza Városi Tanács VB
Műszaki Osztály vezetőjétől

TÜCSÖK és BOGÁR

Most szinte vállszaggatóan súlyossá válik a csend a szobában. Percek múltán ismét

Csak a mázsás súlyzó repeszti a dobhártyát a sarokban!

(A Népszavában fedezte fel Szabó Sándorné, pécsi olvasónk)

Keresünk olyan fiatal egyedülállót vagy házaspárt, aki besegítene Debrecenben árulásba és egyéb munkába. Lakást

Diverzlót, szabotázsakciókat külön díjazunk!

(A Hajdu-bihari Napló apróhirdetései között találta Nagy Árpád, debreceni olvasónk)

Íme, a Halért kártyanaptára. A rajta látható bűvös jelenség pedig — alighanem a legszebb nyúl a halpiacon.

(Beküldte Hamarné Hubay Ibolya, szolnoki olvasónk)

Az erőfeszítések ellenére csökken a lakosság száma

Kérdés, hogy hol feszítik, mikor feszítik, kik feszítik és miért feszítik . . .

(A Népszabadságból ollózta Szmoliczil Tiborné, balassagyarmati olvasónk)

ünnep közötti napokat. Igaz, két-három alkalommal fel kellett lépnünk ittas állapotban a gyár területén tartózkodó dolgozók ellen, de ezek az esetek

Nem kifejezetten elvi alap. És milyen ingatag!

(A Ganz-Mávag újságban lelte Juhász Béláné)

az út, majd a *Zell am Seen* át utazás *Innsbruckba*, városnézés *Salzburgban*. *Mozart szülőházának megtekintése kívülről.* A *Salzkammerguti tavak* mentén utazás *Melkbe*, hajóval *Kremsbe*, majd Bécsbe. Utolsó napon a csoport idegenvezetőjével séta Bécs belvárosában.

Irányár: 17 000,— Ft **Egyágyas felár: 2800,— Ft**

Továbbá: a Stefankirche megtekintése fotóról, a Hofburg megtekintése rézkarcról és a Riesenrad megtekintése képeslevelezőlapról. Tizenhétezerért egy alkalmi vétel . . .

(Az IBUSZ 1984-es programjában találta Vermes Péter)

Pedig hát avul az az autó magától is!

(Nagykanizsán fotózta Erdei András)

Spinyhért László és Néma János kötik a seprűket.
(Gaál Béla felvétele)

Az egyik kicsit odébb . . .

(A Kelet-Magyarországból ollózta Réti Anna, székhelyi olvasónk)

ÁLL A MOTOR, ÁLL . . .

Kérem önöket, adjanak nekem tanácsot, hova fordulhatok a problémámmal, ugyanis, mivel még tanuló vagyok, nincs jártasságom az ilyen ügyekben. Nyugdíjas nagyapámtól kaptam egy Romet Pony kismotort, amely nagy örömet szerzett nekem, bár nem sokáig. Mindkét külső gumi olyannyira elkopott, hogy a jármű teljesen használhatatlan. Van tehát motorom és mégsincs. Kérem, tudassák velem, hol lehet két darab, 2,5×9-es méretű, Romet Pony kismotorra való külső gumit kapni.

Méri Robert
Jánoshalma, Tenner I. u. 12. 6440

BIZONYOSSÁG

című keresztrejtvény megfejtése:

— Észrevettem, hogy ugyanaz a postás jár hozzánk mint Lyonban.

200—200 forintot nyert:

Garamvölgyi Gusztávné, Sümeg, Biró M. 10. 8330

Házi Józsefné, Bp., Nógrádkövesd u. 9. 1171
Szilágyi László, Bp., Zsigmond tér 11. 1023

A nyereményeket postán küldjük el.

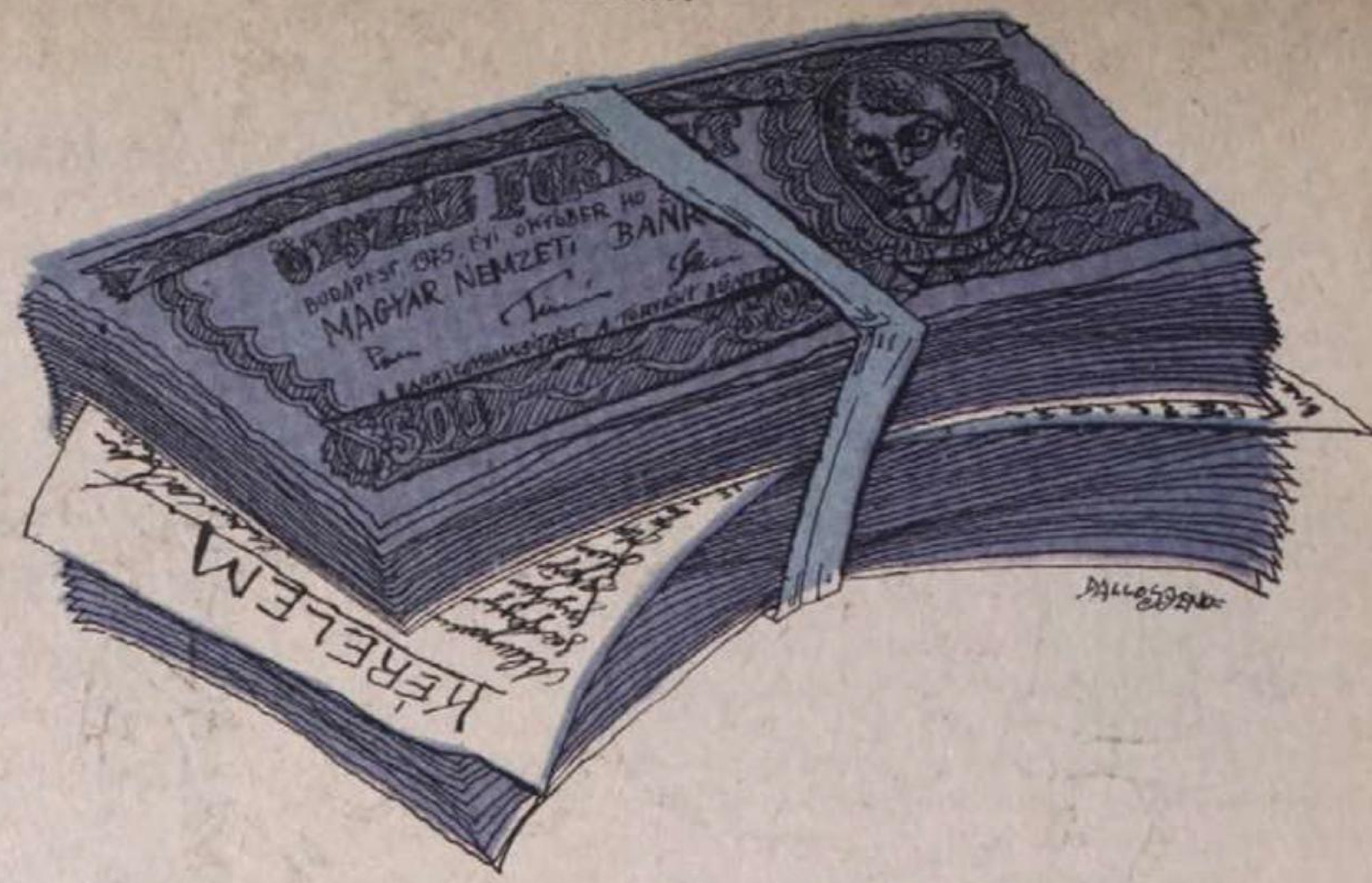
GONDOLATOK A KÁDBÓL

Jelenszky László karikaturista mondja magáról:

— Március elsején kiállításom nyílik a Gábor Andor Klubban. Mint az emberek többségét, engem is a kádban, a fürdőszoba meghitt, **párás légkörében** szokott lerohanni az ihlet. Ezért a bemutatkozás előtt, az egyik este, a mosógépre készítettem a papírt és a golyóstollat, hogy írjak magamról pár sort, majd kinyitottam a csapot. Nem volt meleg víz. Így most itt állok hideg fővel, megfürödve. Egyébként a rajzaim a valóságot tükrözik, ennek következtében található bennük olyan kevés humor.

A kiállítás megtekinthető hétfőtől—péntekig 13 óra és 17 óra között. Címünk: Bp. VIII., Gyulai Pál utca 14.

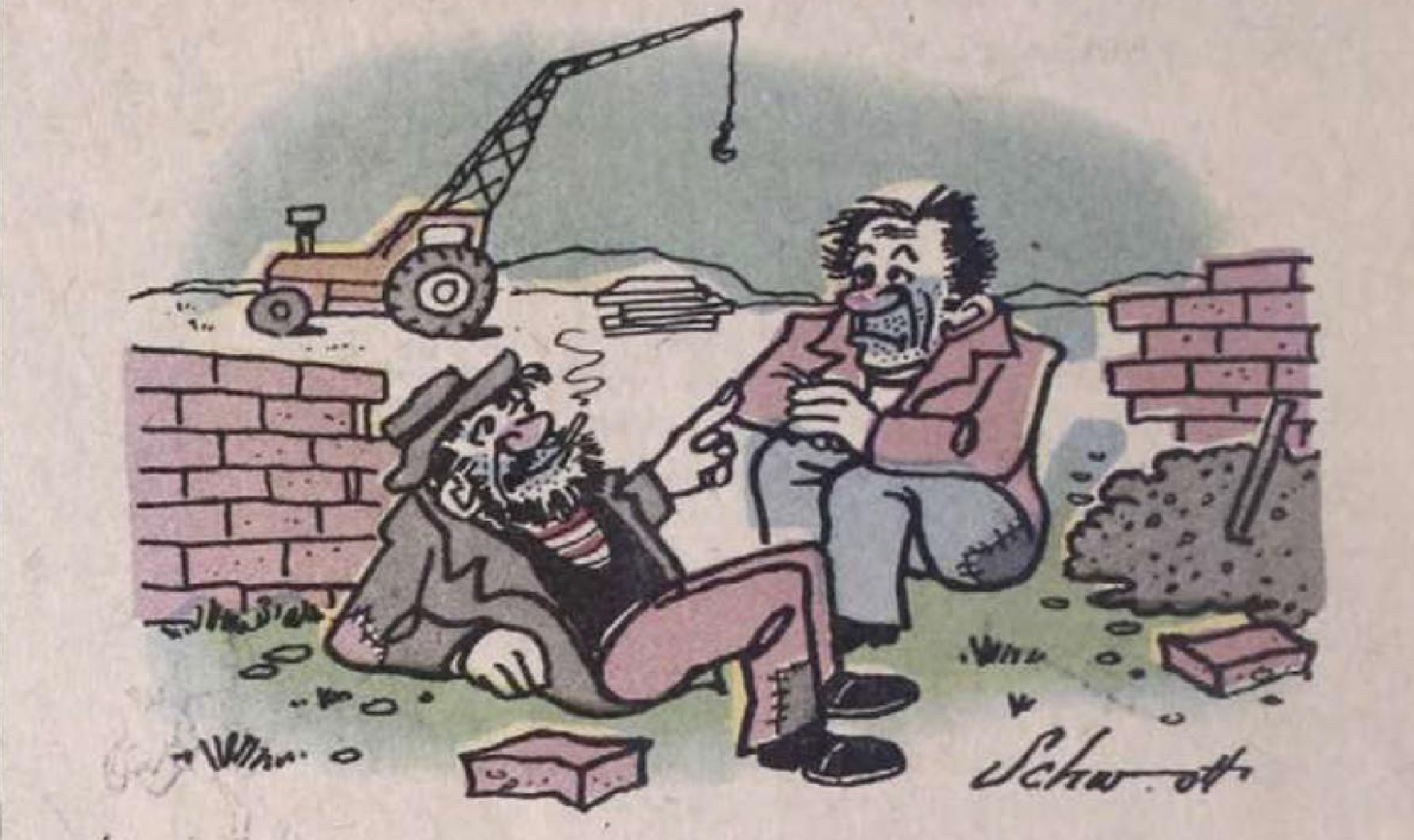
BEADVÁNY

– Nézd, öregem, engem nem izgat, lényeg az, hogy jól fizetnek.

NEM LEHET KIVÁRNI

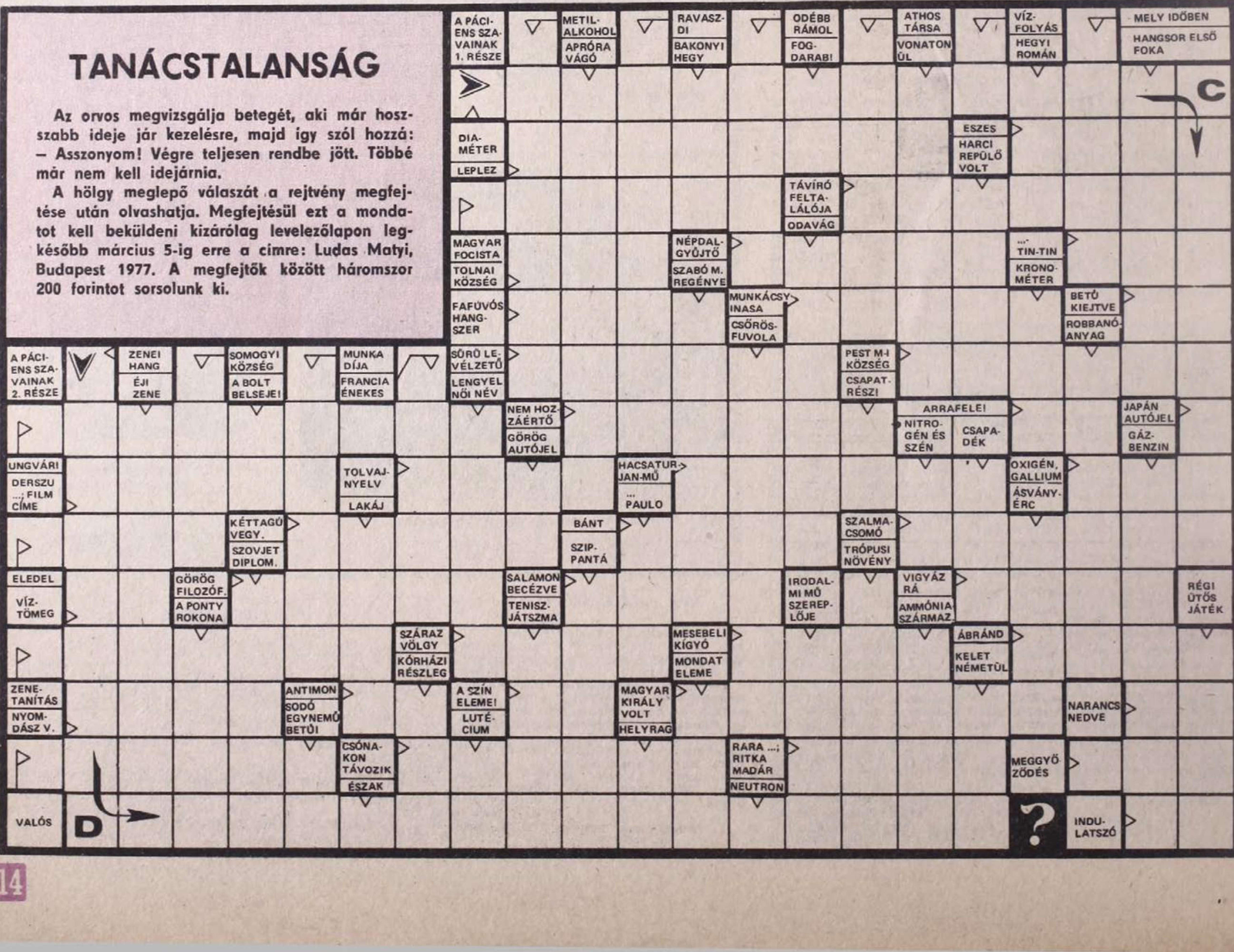

– Azt igérték, hogy ide legelőször italboltot építenek!

TANÁCSTALANSÁG

Az orvos megvizsgálja betegét, aki már hosszabb ideje jár kezelésre, majd így szól hozzá:
– Asszonyom! Végre teljesen rendbe jött. Többé már nem kell idejárnia.

A hölgy meglepő válaszát a rejtvény megfejtése után olvashatja. Megfejtésül ezt a mondatot kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb március 5-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

IMPORT HUMOR

A POZSONYI ROHÁC-BÓL

MADÁRETETŐ

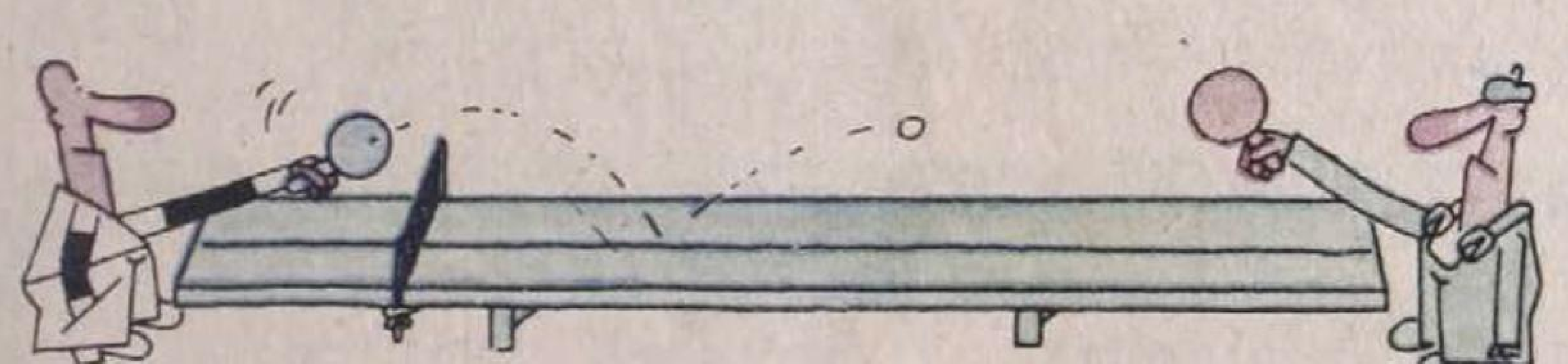

SZÁRAZEDZÉS

EGYENLŐTLEN KÜZDELEM

TRIBÜN

Joe Fagant, a Liverpool új menedzserét kérdezgették: mi lehet a csapat sokesztendős sikersorozatának a titka?

— Magam sem tudom — vonogatta a vállát. — Olyan egyszerű megoldásokat alkalmazunk, hogy néha még a játékosok sem értik meg.

●

Del Crandall, a Seattle Mariner edzője mondta az egyik játékosáról:

— Jack Percontenak csak egy valami hiányzik ahhoz, hogy világklasszissá váljék. A tehetség.

●

A New York Giants stadionja üresen tátongott a Cardinals elleni mérkőzésen. A roppant lelátón maroknyi néző lézengett.

— Valóban? — csodálkozott Scott Brunner, a Giants játékosa. — Nekem fel sem tűnt. Azok, akik a kispadról üvöltözni szoktak velem, mind ott voltak.

●

Bum Phillips, a New Orleans Saints edzője:

— Két fajta olyan labdarúgó van, aki fabatkát sem ér. Az egyik sosem csinálja azt, amit mondsz neki. A másik soha nem csinál semmit, csak azt, amit mondsz neki.

●

Darryl Dawskins, a New Jersey Nets kosárlabdajátékosa egyéni csúcsot állított fel, harminchat pontot dobott a Cleveland Cavaliersnek. Utána vagy ötven riporter esett neki az öltözőben.

— Na tessék — kiabálta Dawkins az ostromgyűrű közepén izzadva. — Hát ezért utálok jól játszani!

(p. p.)

Kovács meglátogatja kollégáját. Amikor távozik, megkérdezi:

— Mondd csak, mit csinál az anyósod, amikor nem veszekszik veled?!

— Alszik — hangzik a válasz.

Vasárnap reggel így szól az anyuka tízéves kislányához:

— Délelőtt elmész az első apukáddal az állatkertbe, ebéd után második apukáddal a cukrászdába, de siess haza, mert este a mostohaapukád születésnapját ünnepeljük!

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

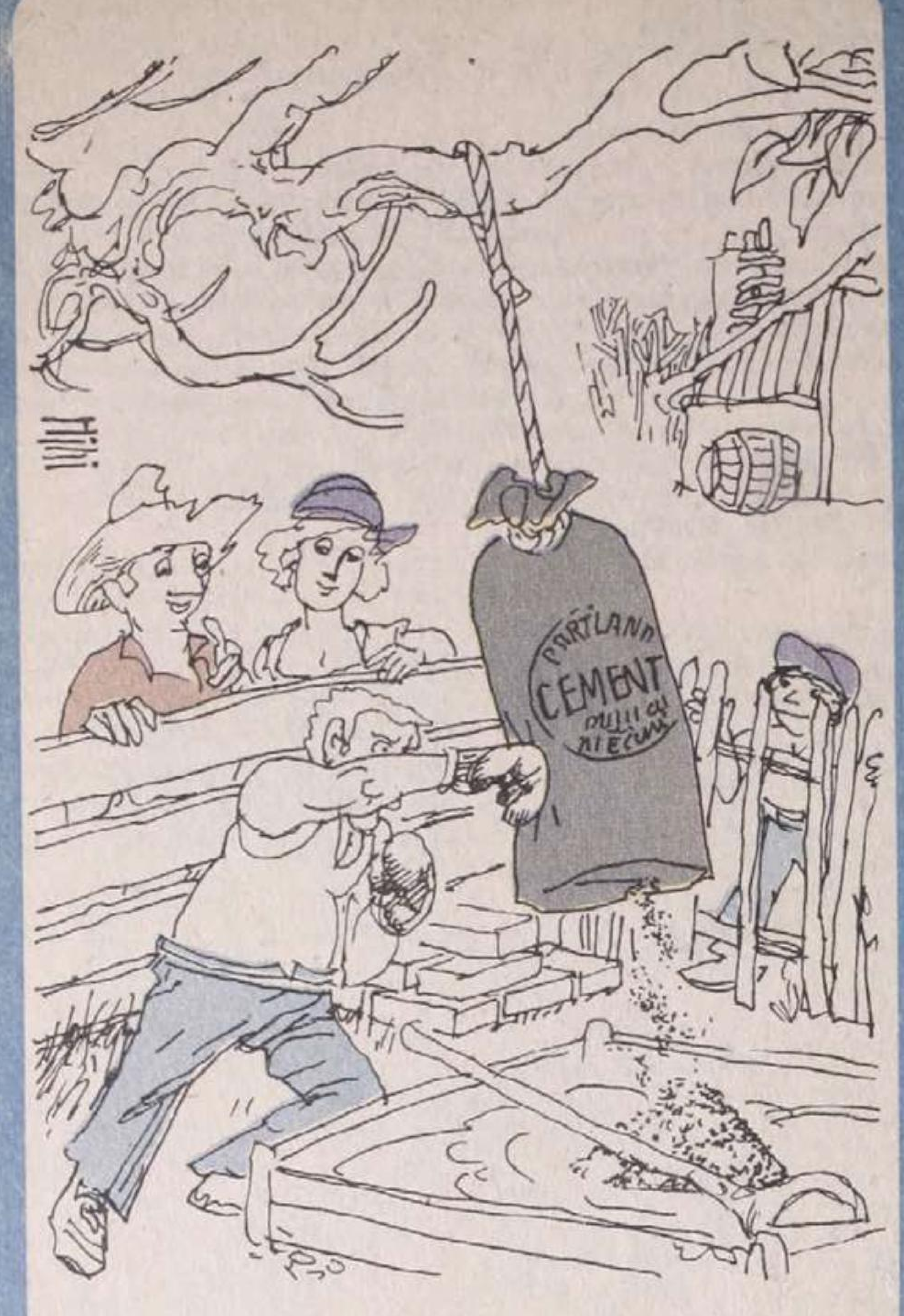
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

84.2308/20-09

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

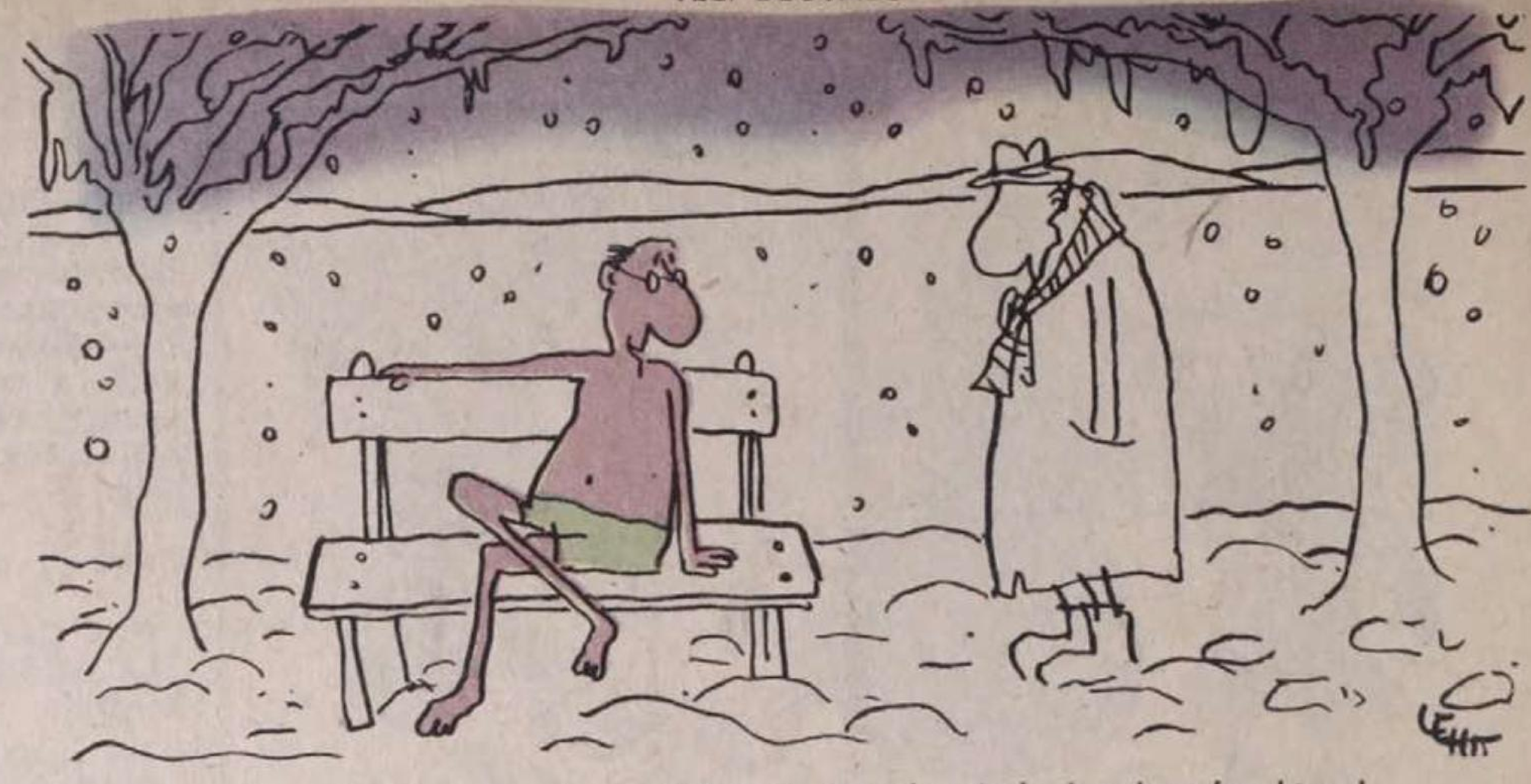
ISSN 0134—0611

Index: 25 504

– Kíváncsi vagyok, meddig bírja szuflával?

TÉLI BEUTALÓ

– Harminc éve vagyok a vállalatnál, én már mindenhez hozzászoktam!

TÉLI HADGYAKORLAT

– Ermelegítőket kötünk a fiúknak!

TÉL... TÉL... TÉL...

SOKAT TAPASZTALT EMBER

– Csak lassan azzal az ovációval! Biztos, hogy ezek a mieink?!

BOB HERCEG

– Még egyszer nem fog ki rajtunk a tél...